Musikalsk Nyeaarsgave

for

begge Kiøn

af

C. Schall,
Kongelig Concertmester.

Kiøbenhavn.
Tryk og forlagt af S. Sonnichsen,
Kongelig privilegered Node- og Bogtrykker.

Arie af Høstgildet med Variationer.

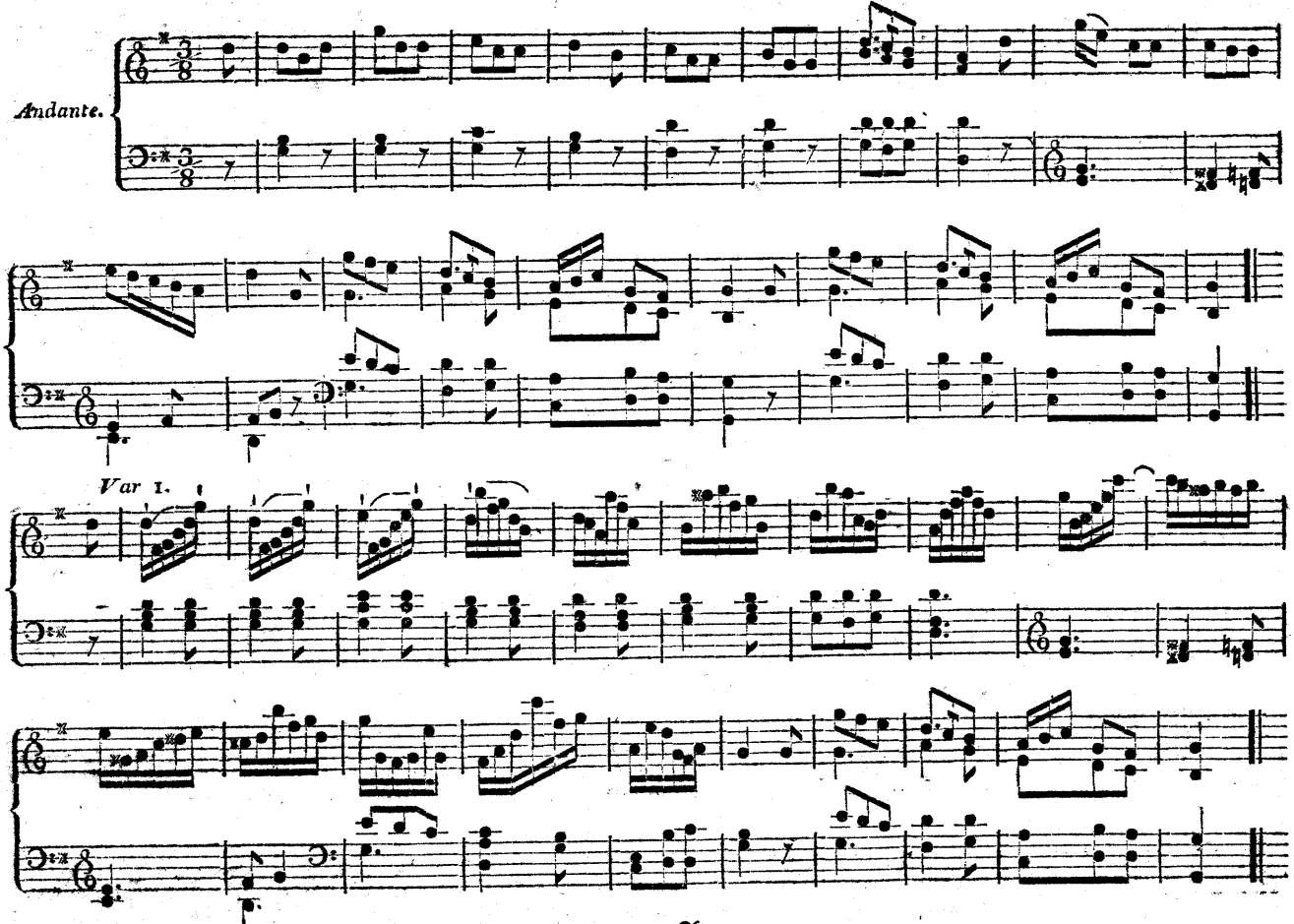

Var. 2.

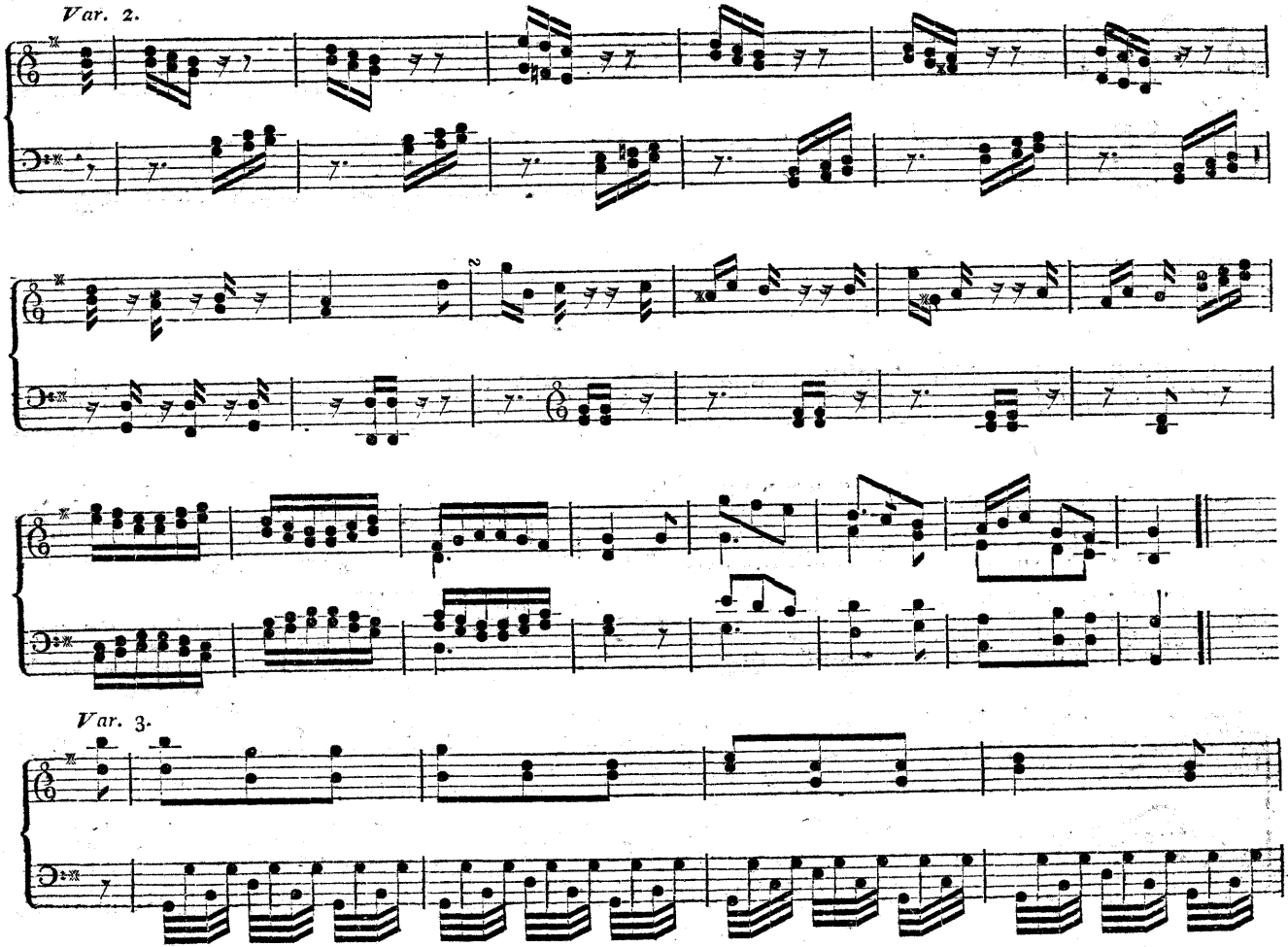

Var. 3.

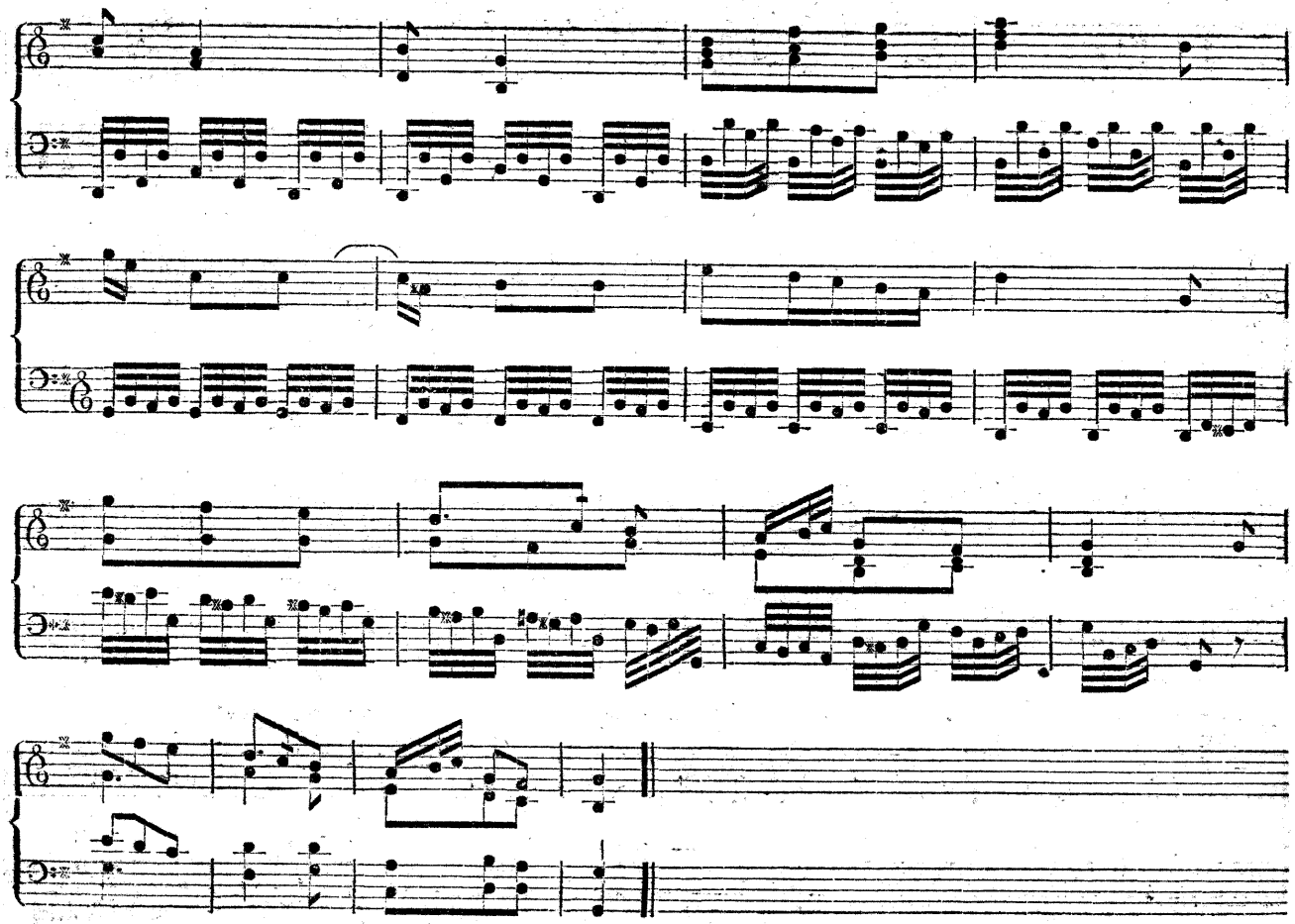

Var 4.

Preſto.

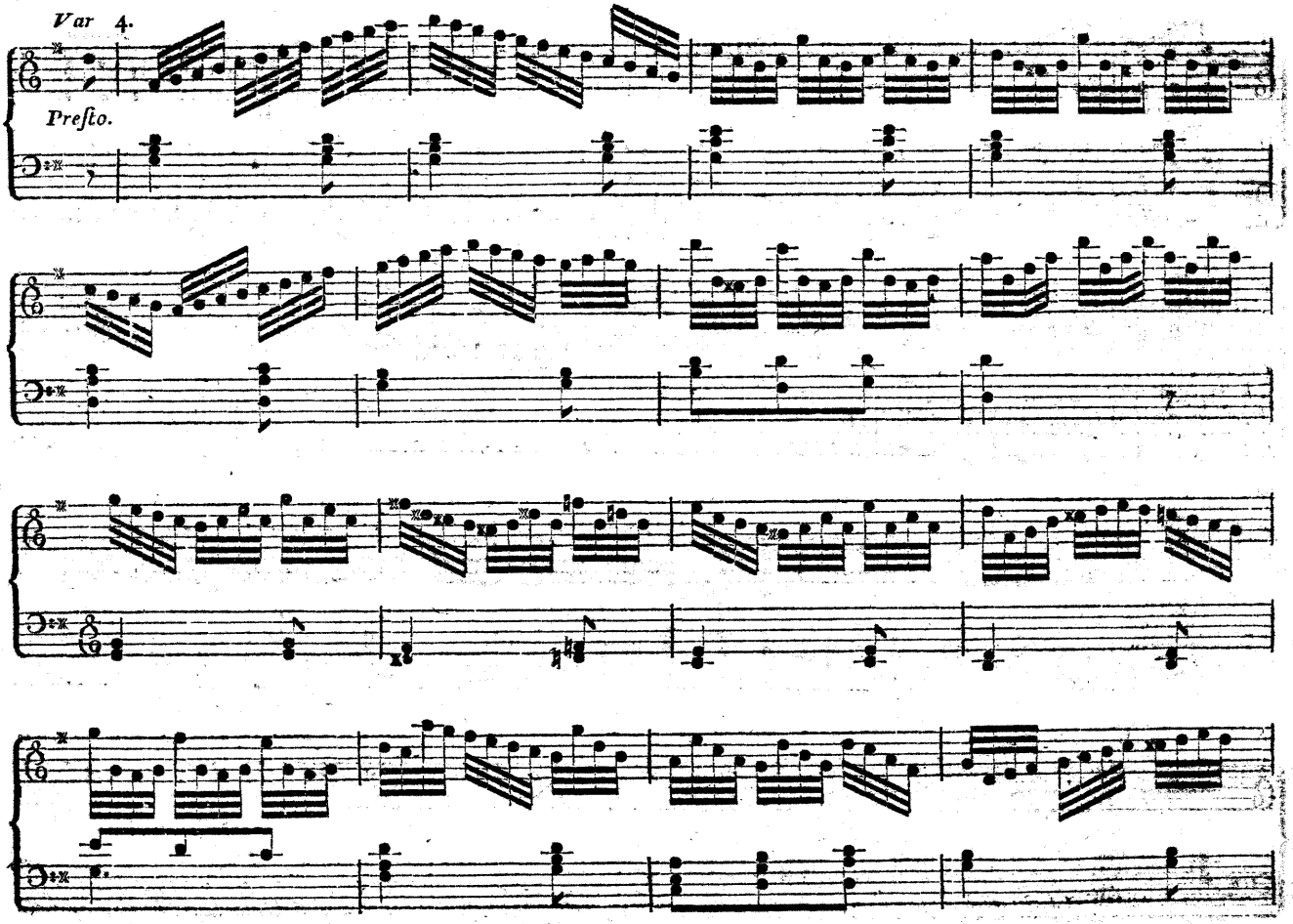

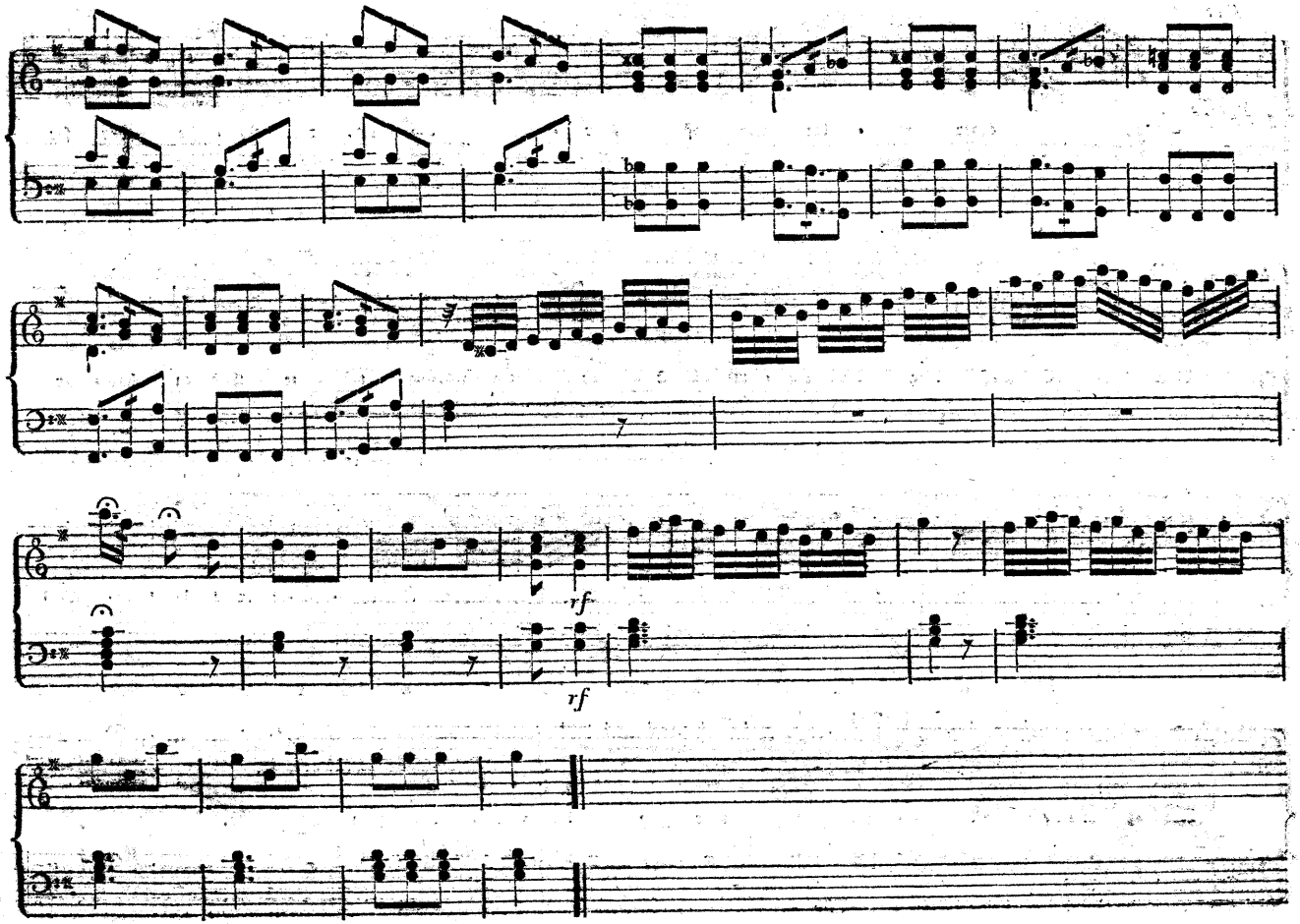
rf
rf

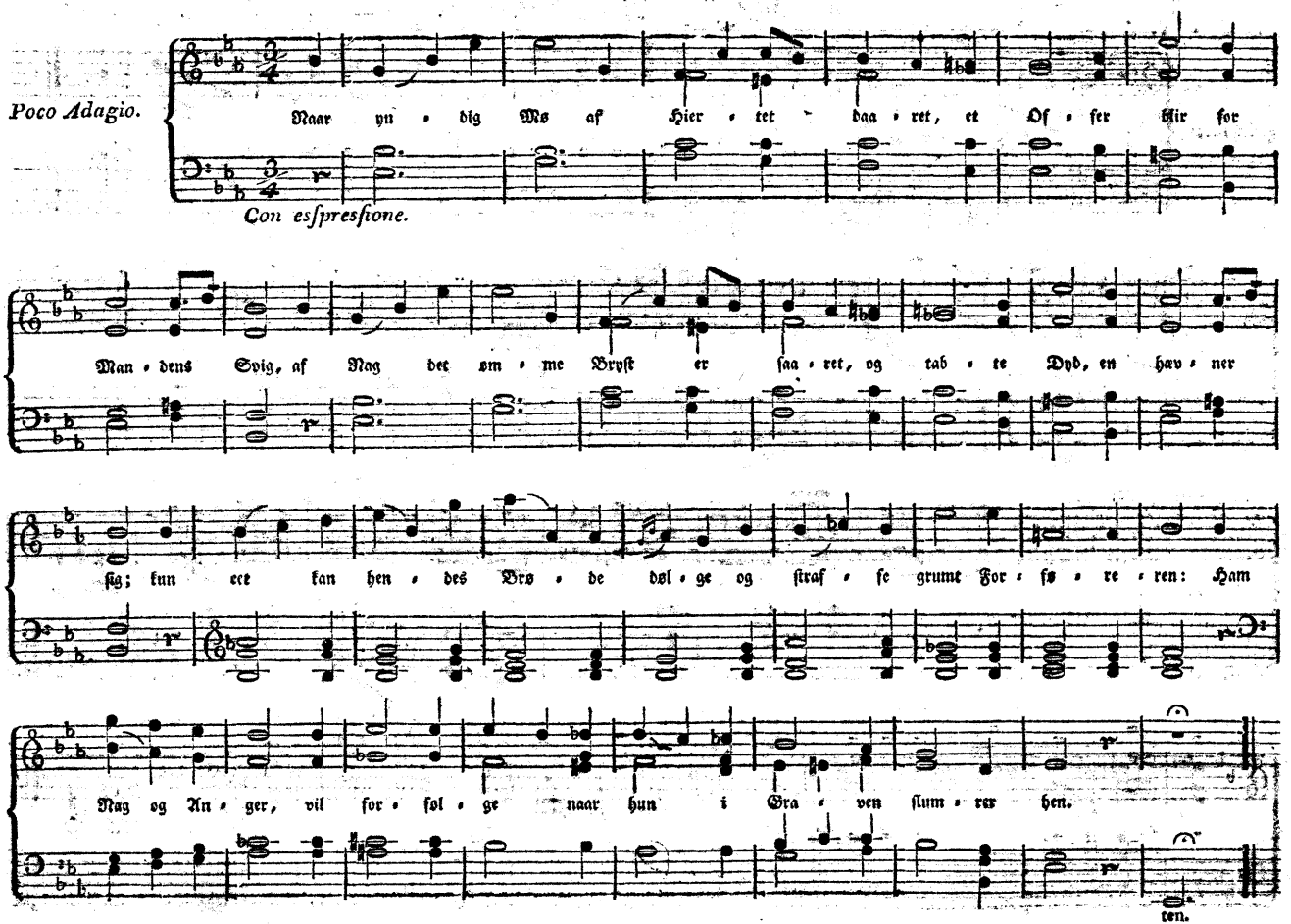

Efter Goldsmith af N. T. Bruun.

Thema med Variationer.

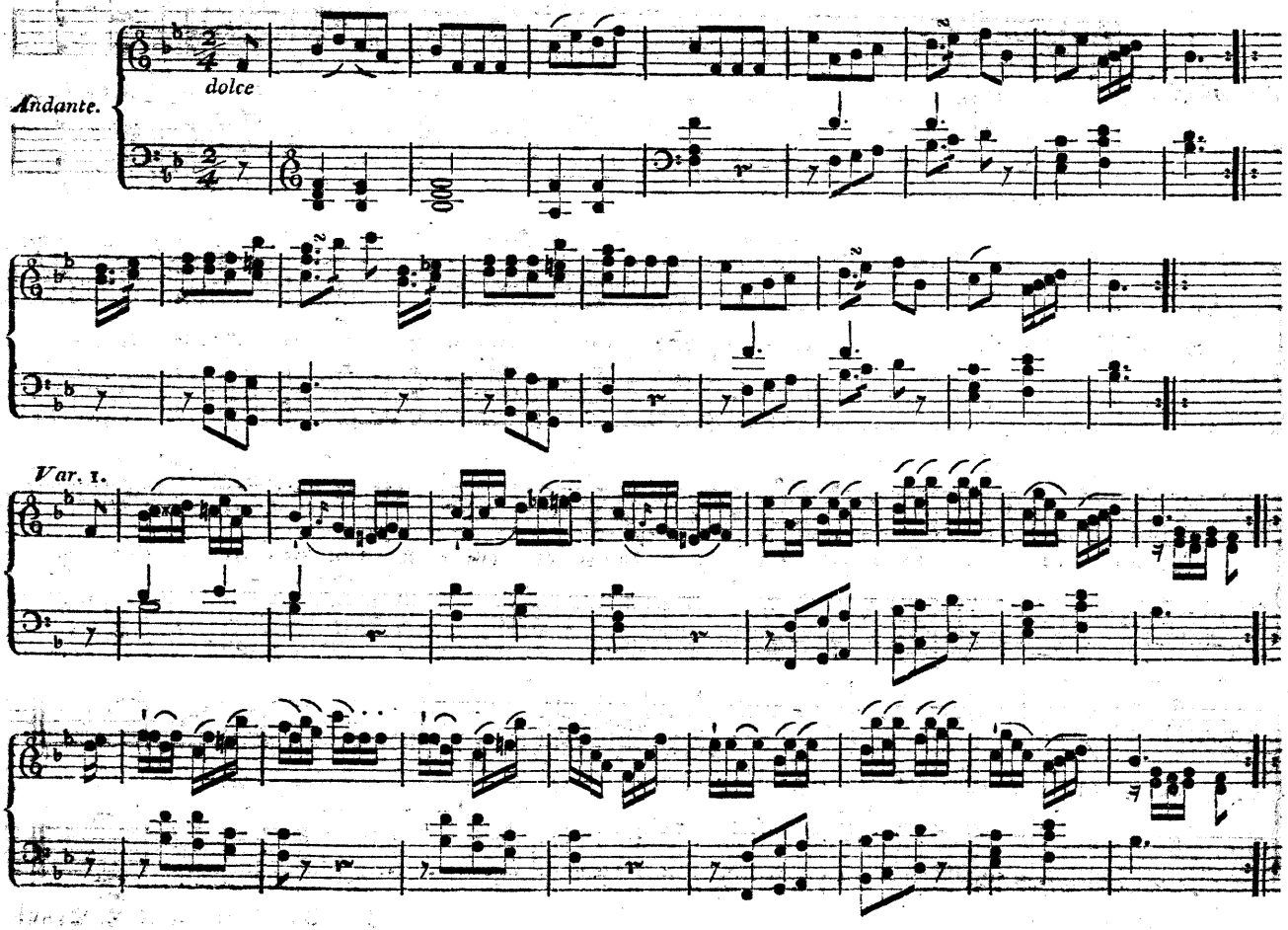

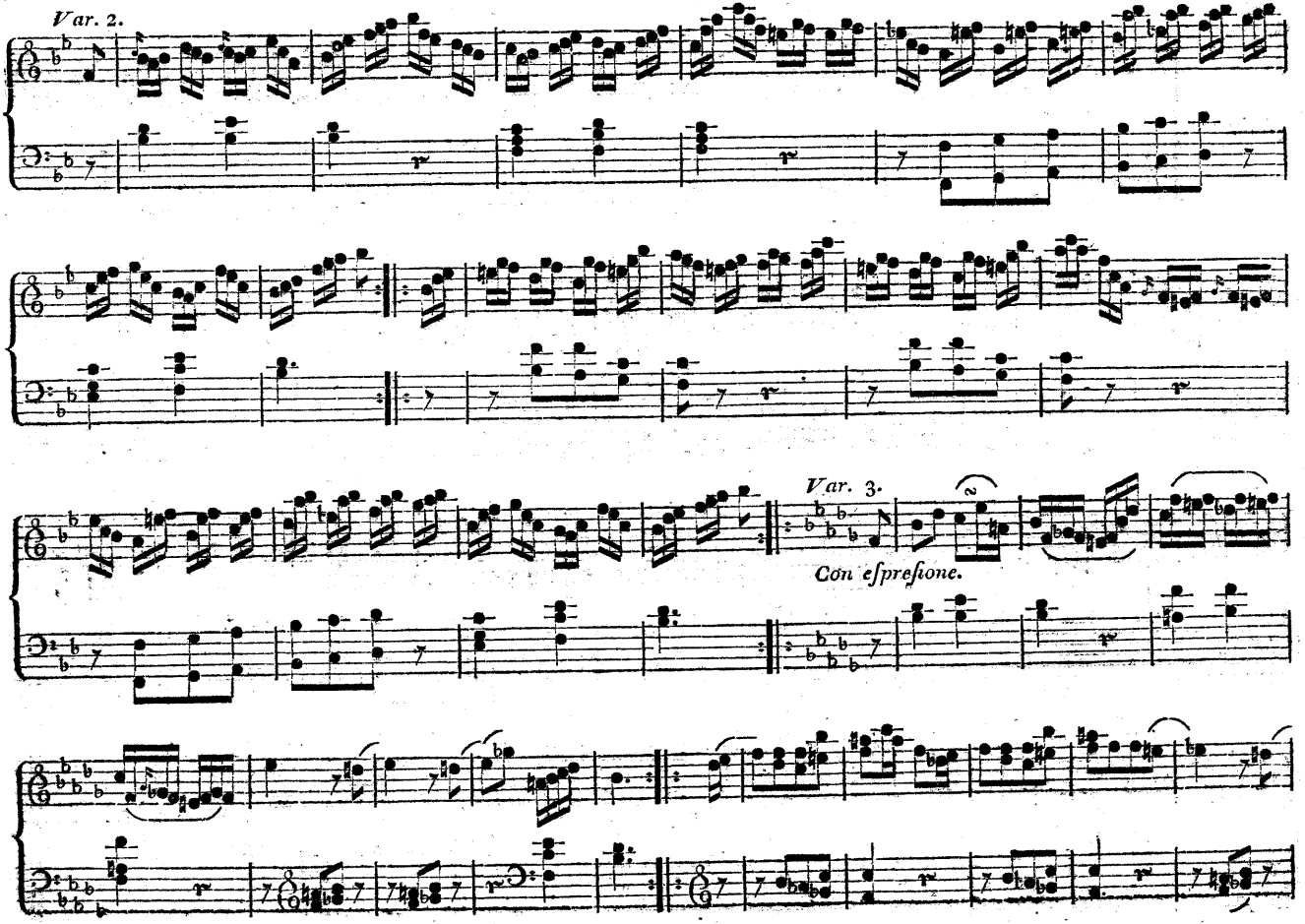
Var. 2.
Var. 3.
Con espresione.

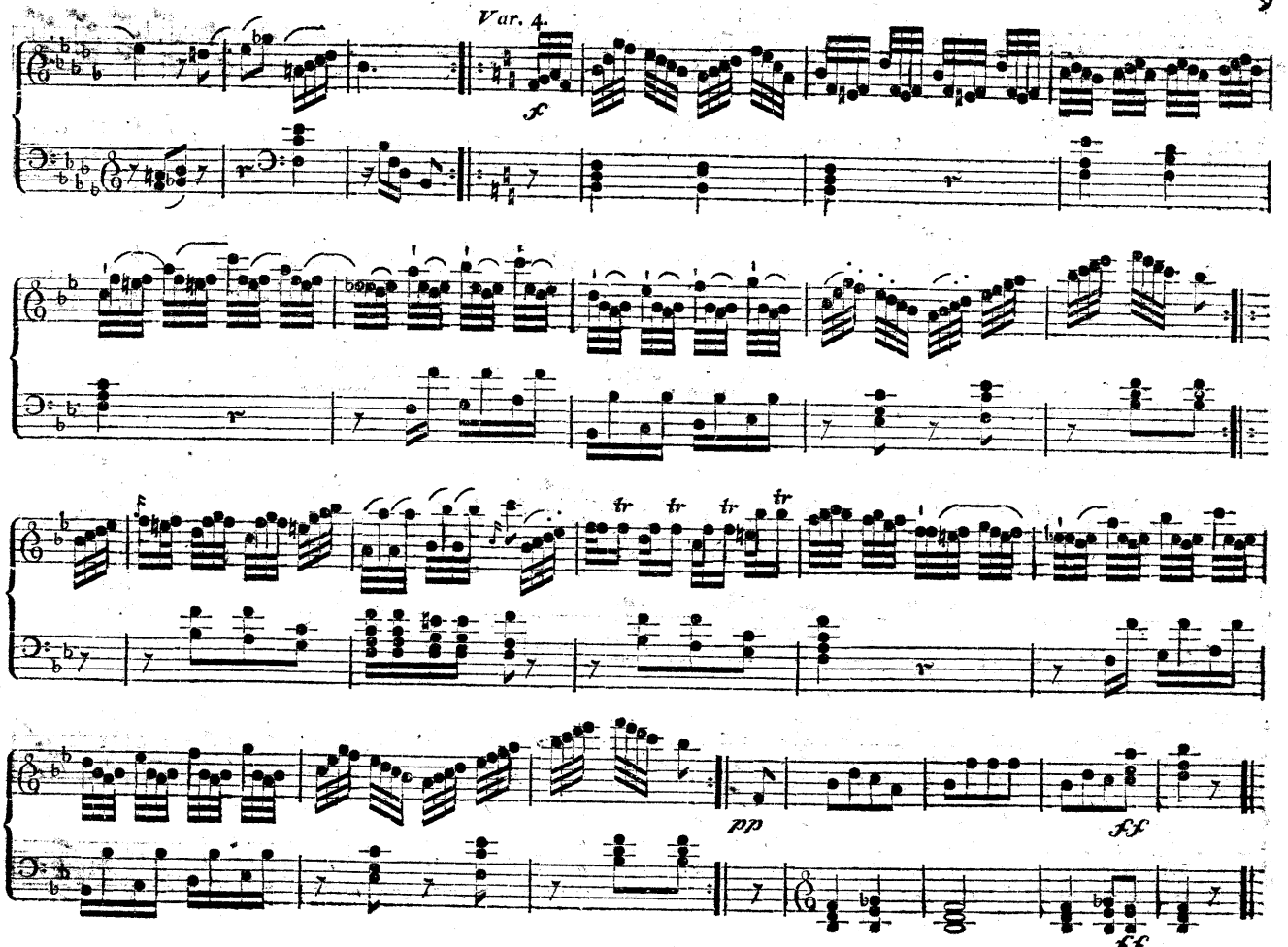
Var. 4.
f
tr tr tr tr
pp
ff
ff

Romance af Syngespillet: Aftenen.

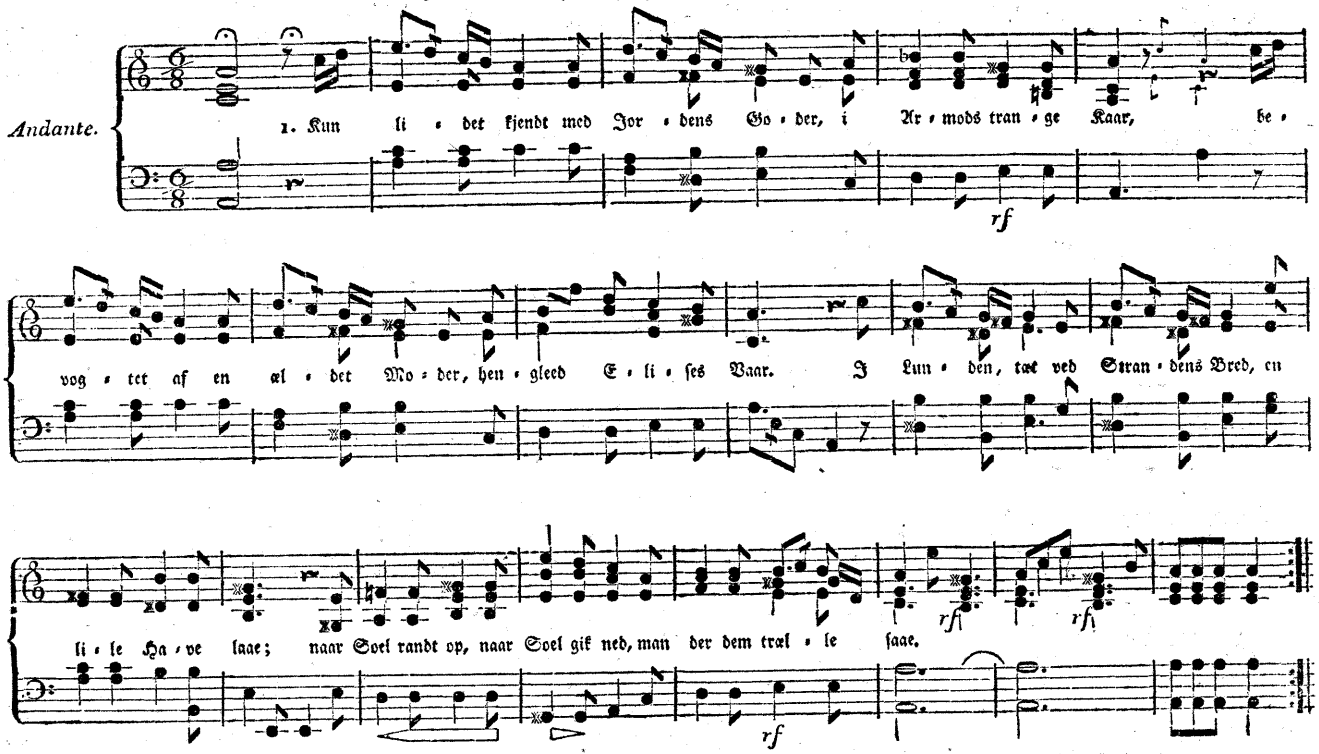

2. En Morgen, vakt af korte Slummer,
Ved Havens Dør hun sad,
Og veedmodsfuld, om mindre Kummer
De armes Fader bad':

„Du veed det Gud! jeg lindrer tro
„Den syge Moders Nød;
„Men Mark og Have visne jo,
„Og snart vi fattes Brød. „

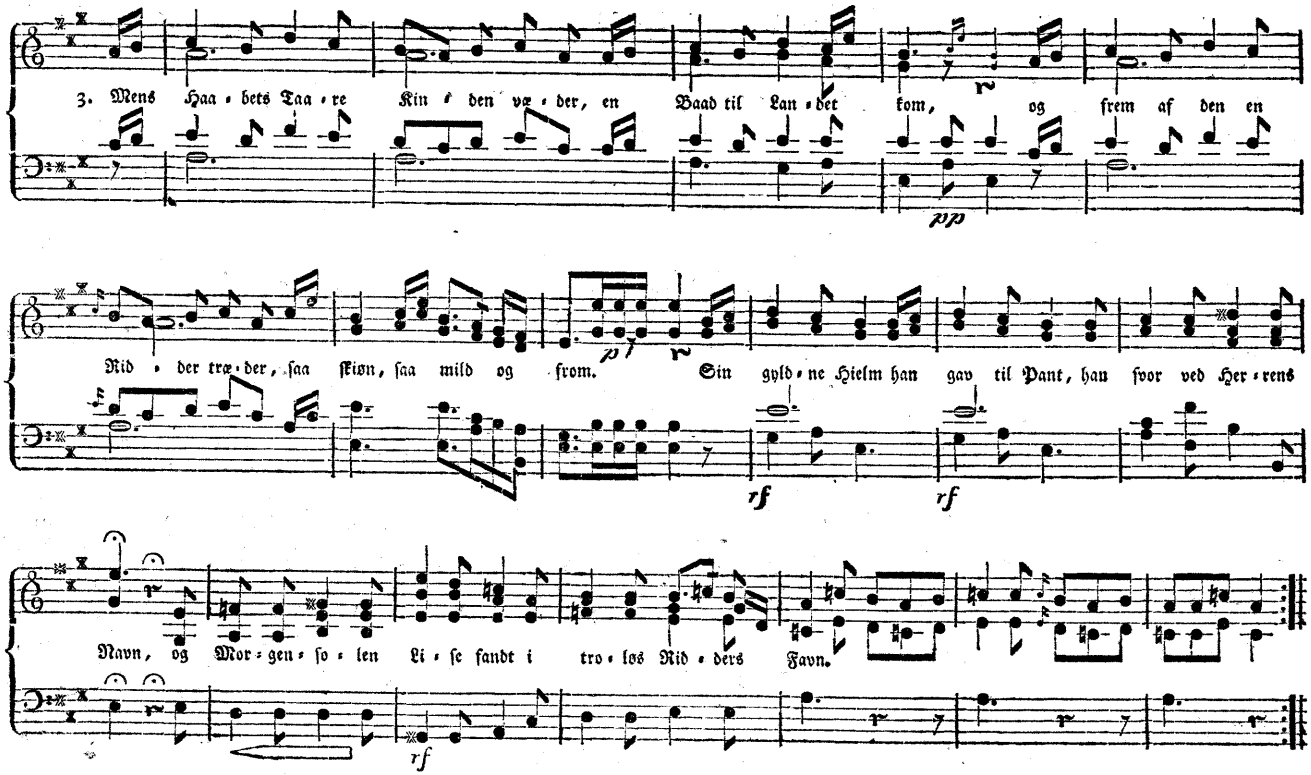

4. „Herhid naar Solen atter smiler,
Min Snekke bringer mig,
Til Hytten jeg da flux heniiler,
Og sagte vækkre Dig.

Ej meer jeg plejer Bølgers Vand;
Men hev hos Lise boer."
Saa mældte falske Riddersmand,
Da han fra Landet foer.

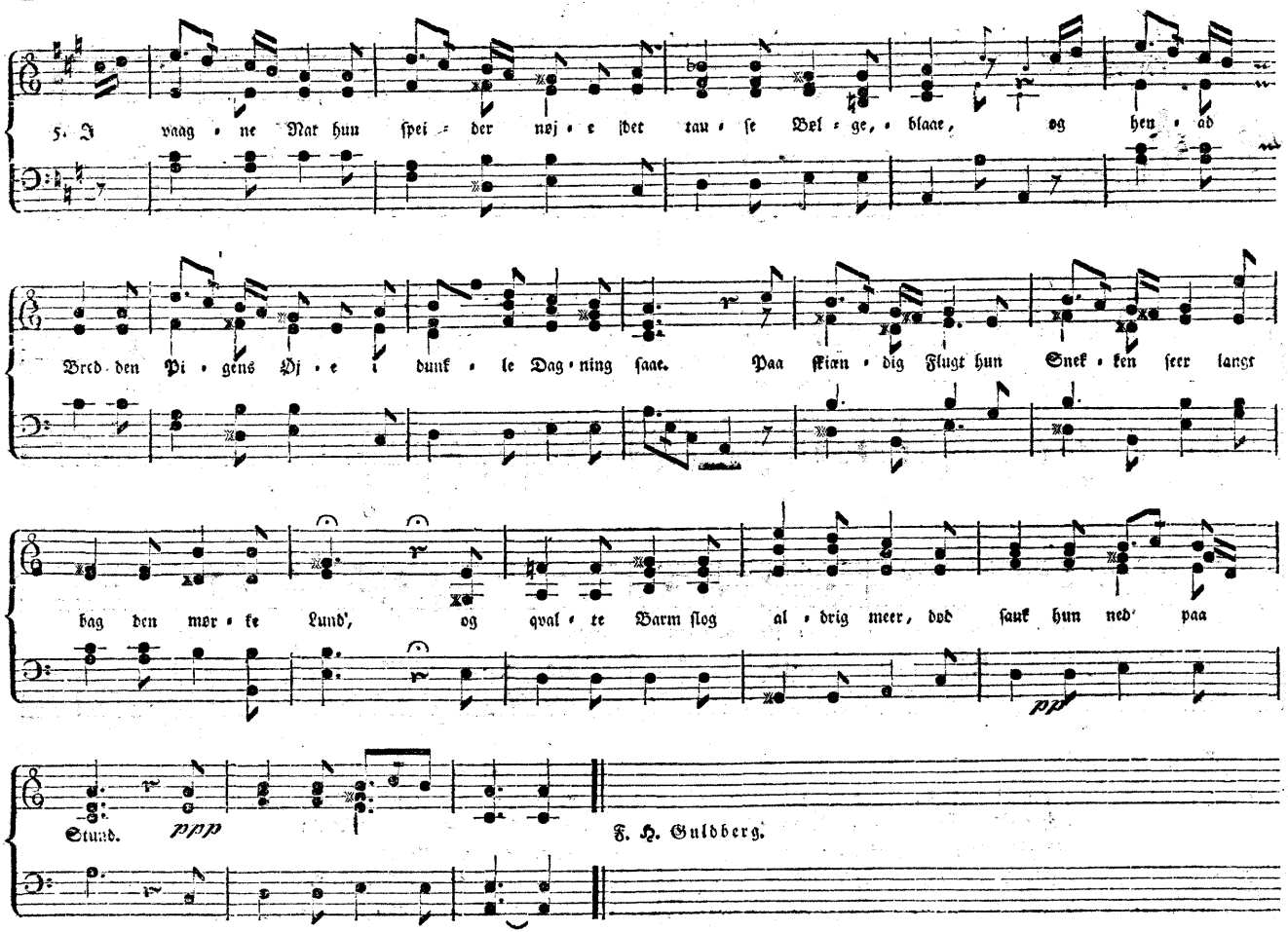
5. I vaag • ne Nat hun spei • der nøj • e sdet tau • se Bøl • ge, • blaae, og hen • ad
Bred • den Pi • gens Hj • e • i dunk • le Dag • ning saae. Paa kiæn • dig Flugt hun Snek • ken seer langs
bag den mør • ke Lund', og qval • te Barm slog al • drig meer, død sank hun ned' paa
Stund.
F. H. Guldberg.

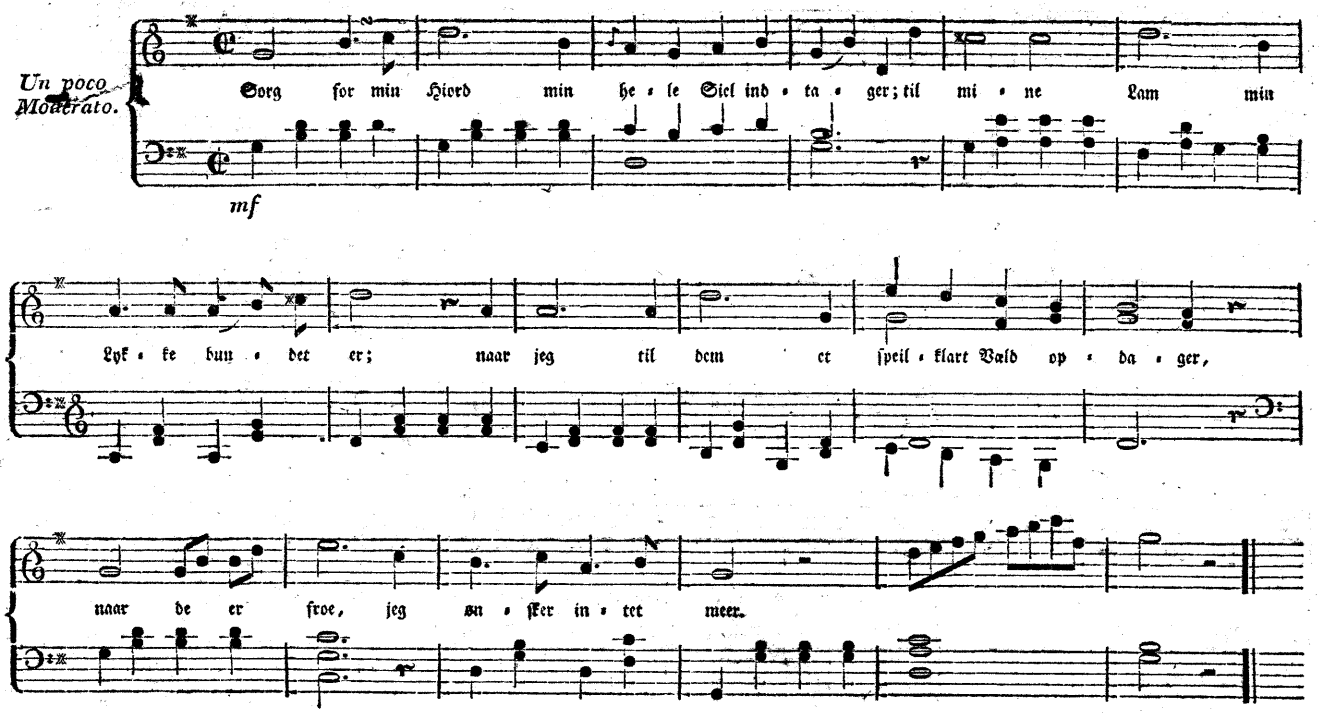

Blid er min Søvn; og hilser jeg med Glæde
Den nye Dag ved Morgenrødens Smil.
Der gamle Barn, ſom Kierlighed ſkal hedde,
Jeg for min Rolighed ei kiende vil.

Langt, langt fra mig lad Ulv og Elſkov være!
Min Hund forſvarer kiek min Faareflok,
En Hyrdeſtav kun mine Vaaben ere,
Men mod et Barn er dette Værge nok.

K. L. Rahbek.

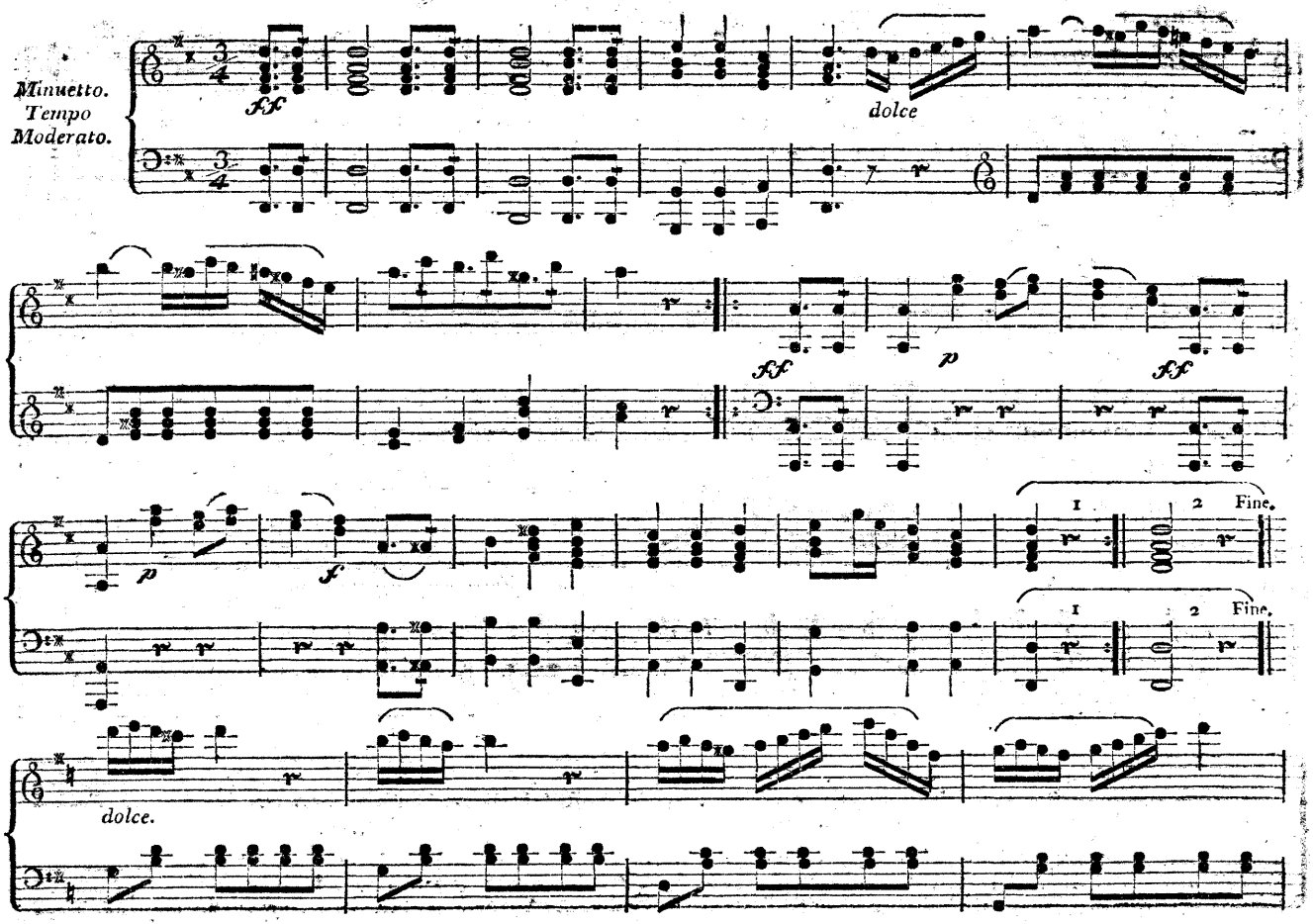
Minuetto.
Tempo
Moderato.
ff
dolce
ff
p
ff
p
f
1
2
Fine.
1
2
Fine.
dolce.

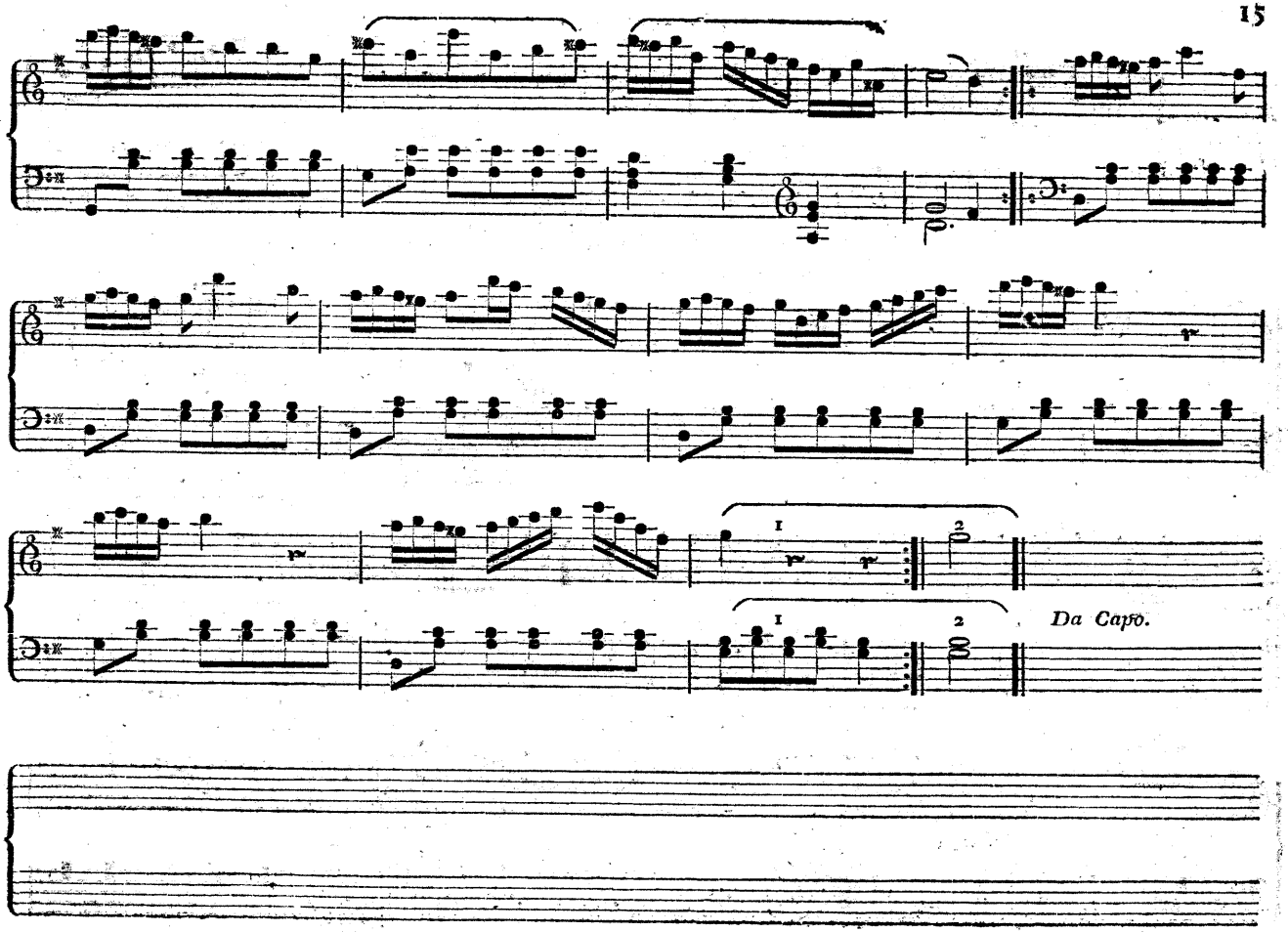
1
2
1
2
Da Capo.

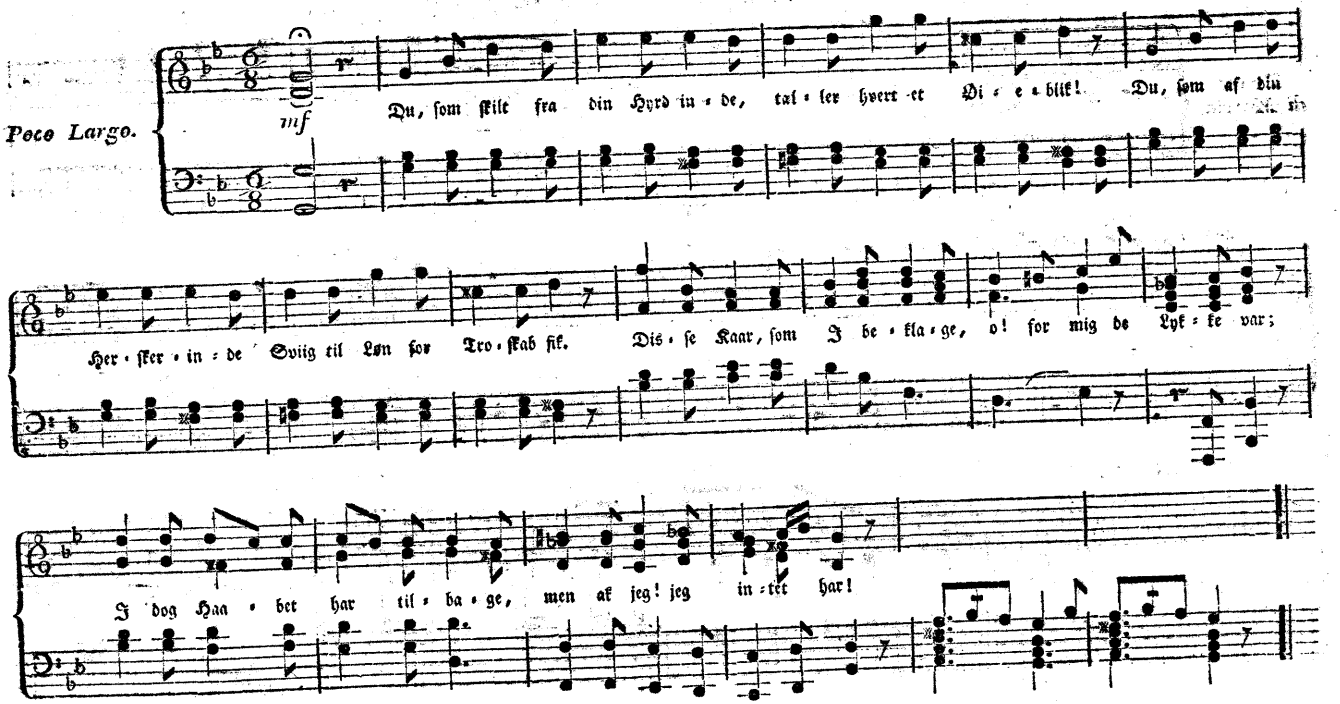

O jeg elskte en Hyrdinde;
Og den huldе elskte mig!
Lykke er ei her at finde,
Al vor Fryd er Rosen lig.
Den sig aabner for at nyde
Sephyrs milde Aandedrag;
Men ei før den sees udbryde,
Før den visner samme Dag.

Hun, som evig jeg tilbeder,
Nys et Rov for Døden blev;
Skiønhed, Ungdom, Yndigheder
Hende af hans Arm ei rev.
Snart skal jeg dig atter møde,
Følge dig i mørke Grav;
Snart det svage Vedhend døde,
Naar man hug dets Stotte af.

K. L. Rahbek.

Dands af Arvire og Eveline.

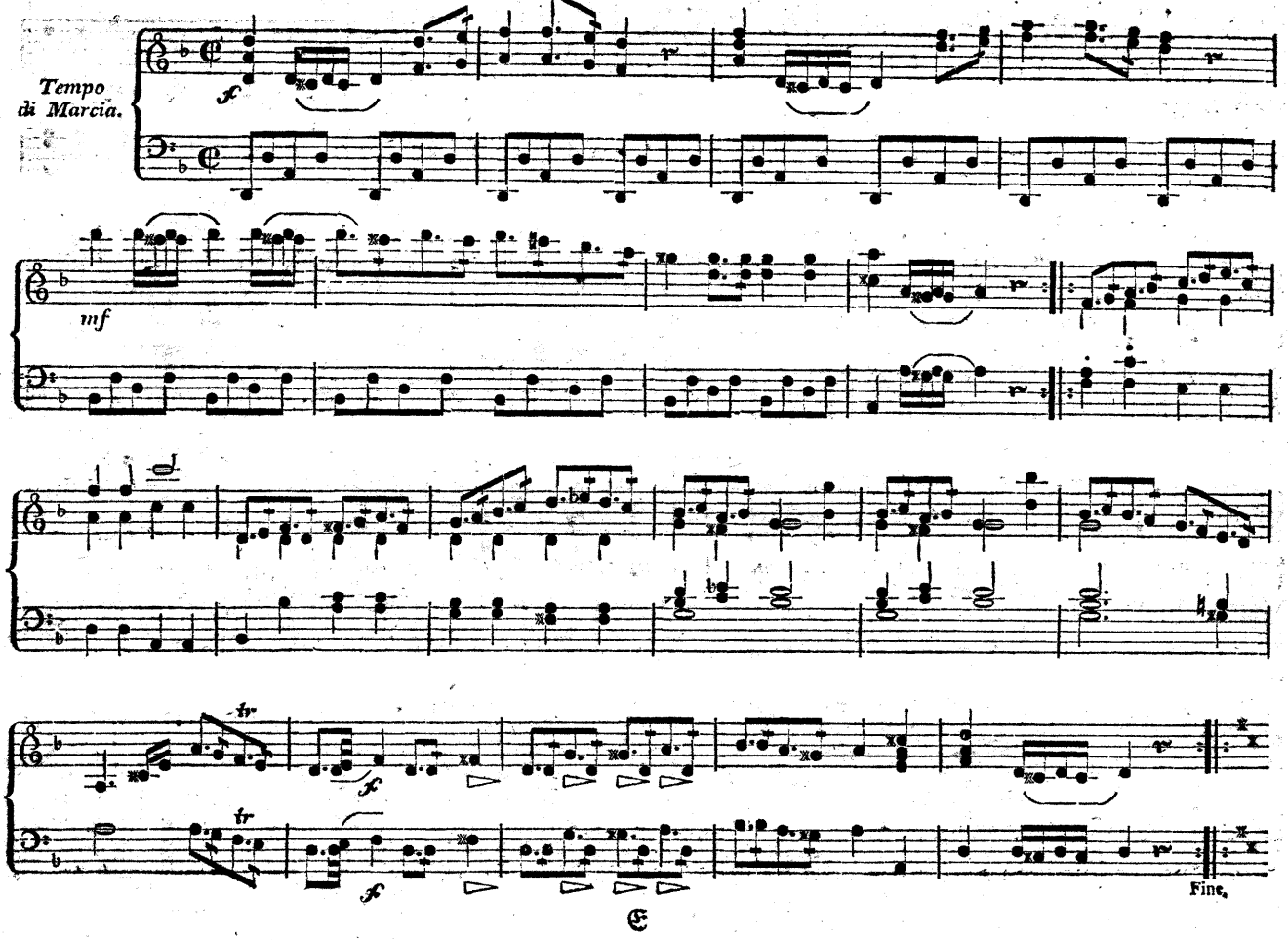

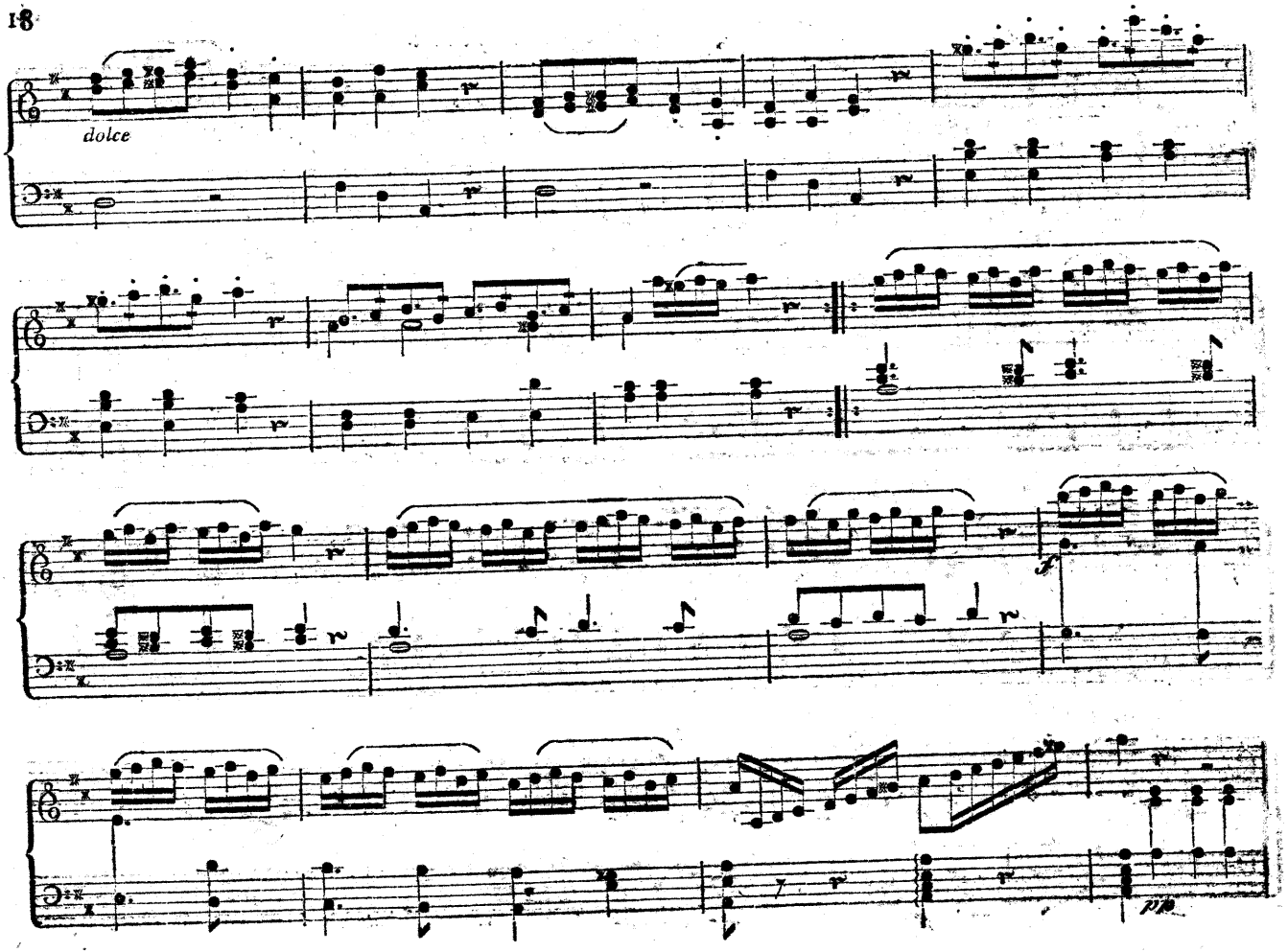
dolce

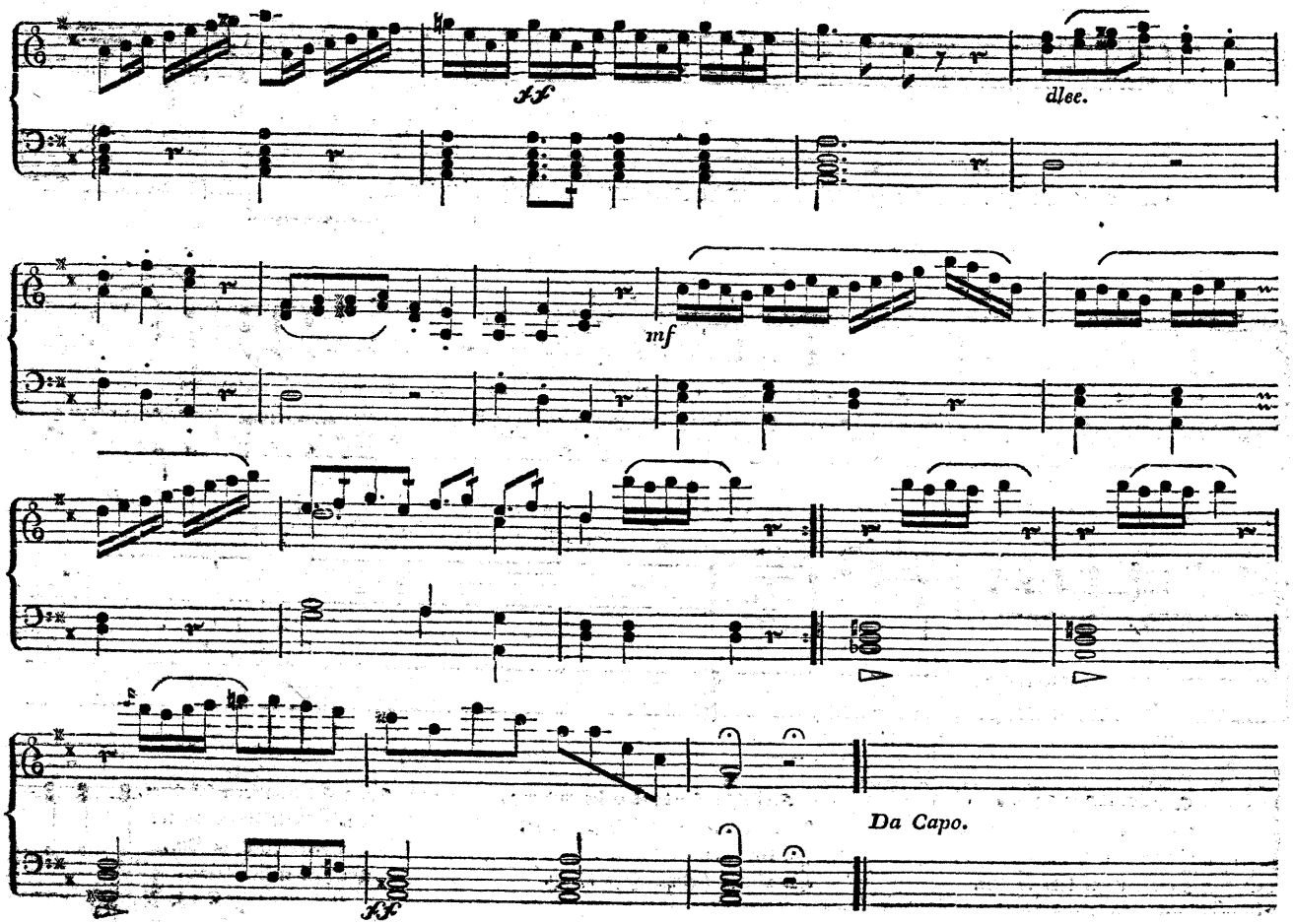
ff
dlee.
mf
Da Capo.
ff

Af Galathea.

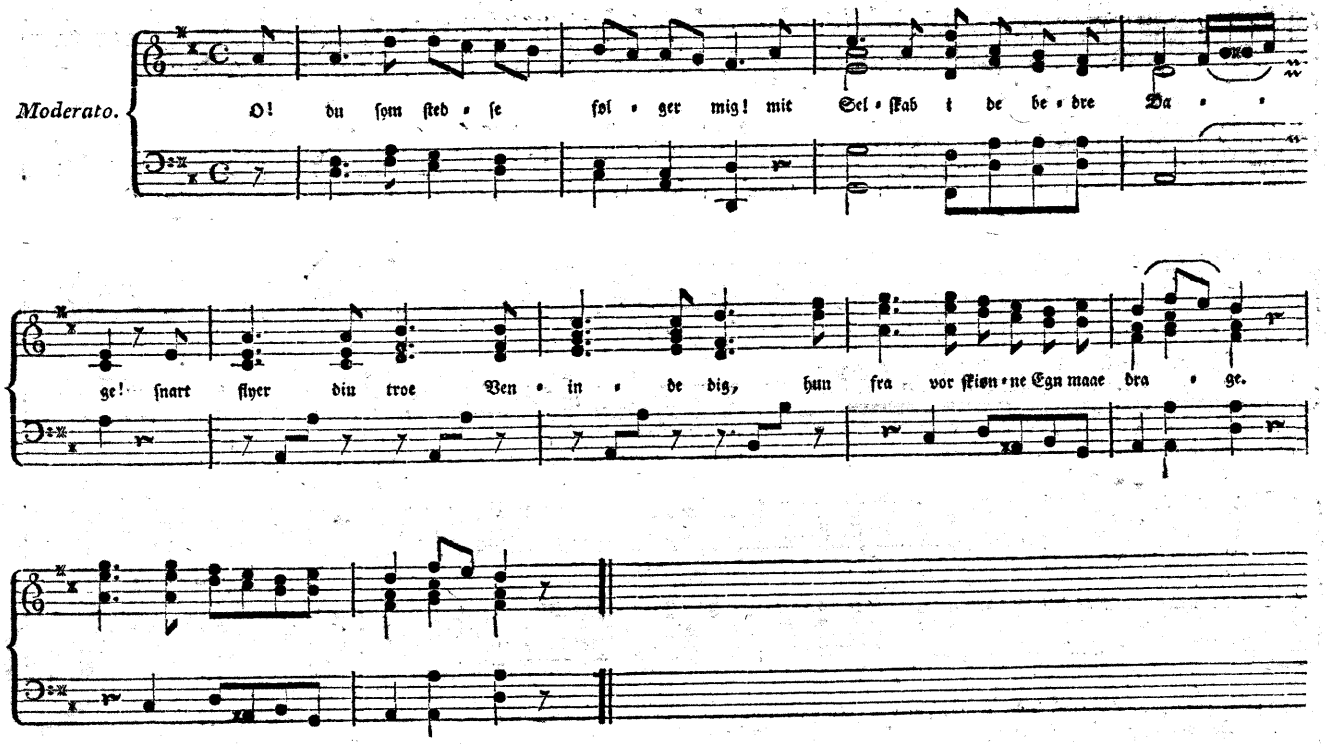

En gruſom Lydighed mig nu
Fra denne Egn og Lund ſkal føre,
En Elſker, der var troe ſom du,
Jeg her ſaa ofte kom at høre.

Kom elſkte Hund! kom lev med mig,
Maar jeg fra alt mit Held ſkal drage;
Jeg der jo intet uden dig
Har af min fordums Fryd tilbage.

Snart ſkal du komme hid igien,
O følg mig troeſte blandt Hunde!
Snart du bebude ſkal din Ven,
Jeg uden ham ei leve kunde.

K. L. Rahbek.

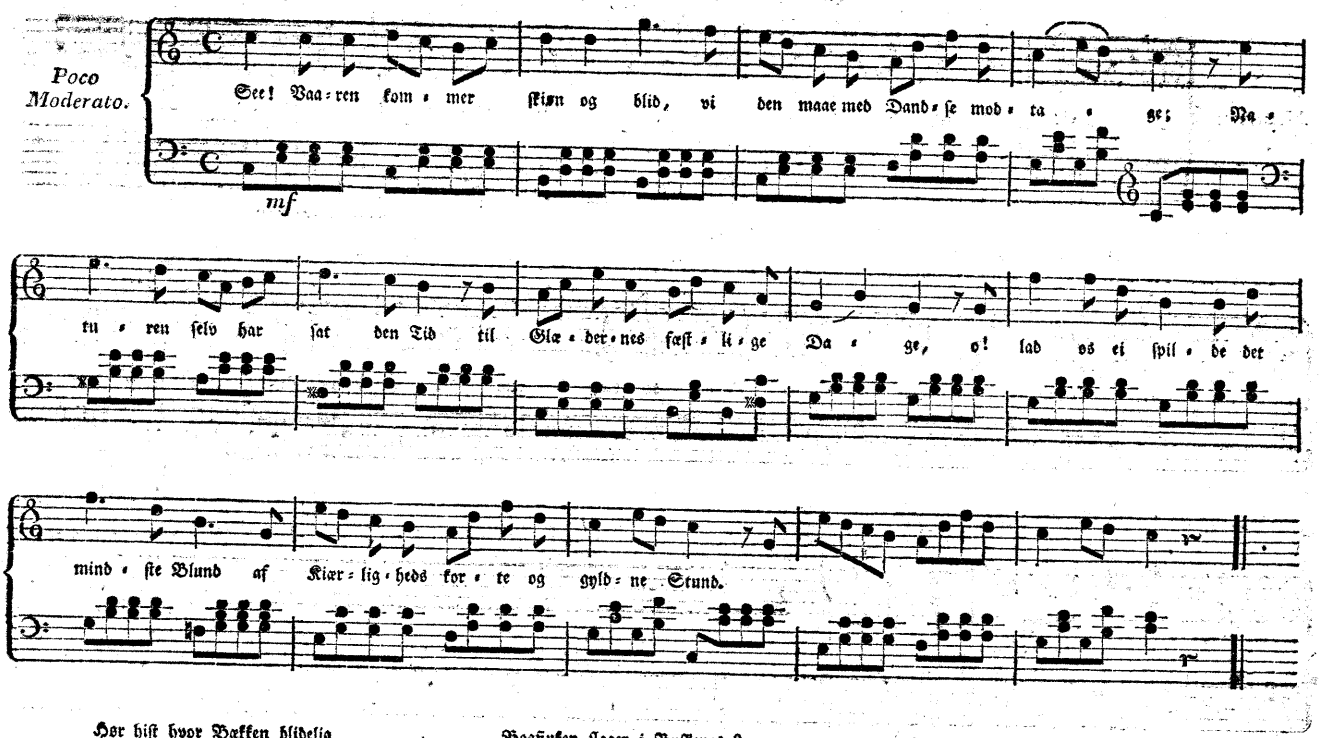

Hør hist hvor Bækken blidelig
Hen over sit Stranaeleie risler,
Hør Zephyr, hvor den sagtelig
Ad nyklædde Enge henvisler;
Alt siger: o spilder ei mindste Blund
Af Kiærligheds korte og gyldne Stund.

Bogfinken slaaer i Buskenes Lye,
Hist Duen i Træetoppen kurrer,
Og Lærken synger høit i Skye,
Og Bien her rundt om os surrer;
De synge: o spilder ei mindste Blund
Af Kiærligheds korte og gyldne Stund.

Ak! skiønne Vaar snart svinder hen;
Den varer jo knap nogle Dage!
Og kommer ei for Elskeren,
Som for al Naturen tilbage.
Thi frygter at spilde den mindste Blund
Af Kiærligheds korte og gyldne Stund.

K. L. Rahbek.

Thema med Variationer.

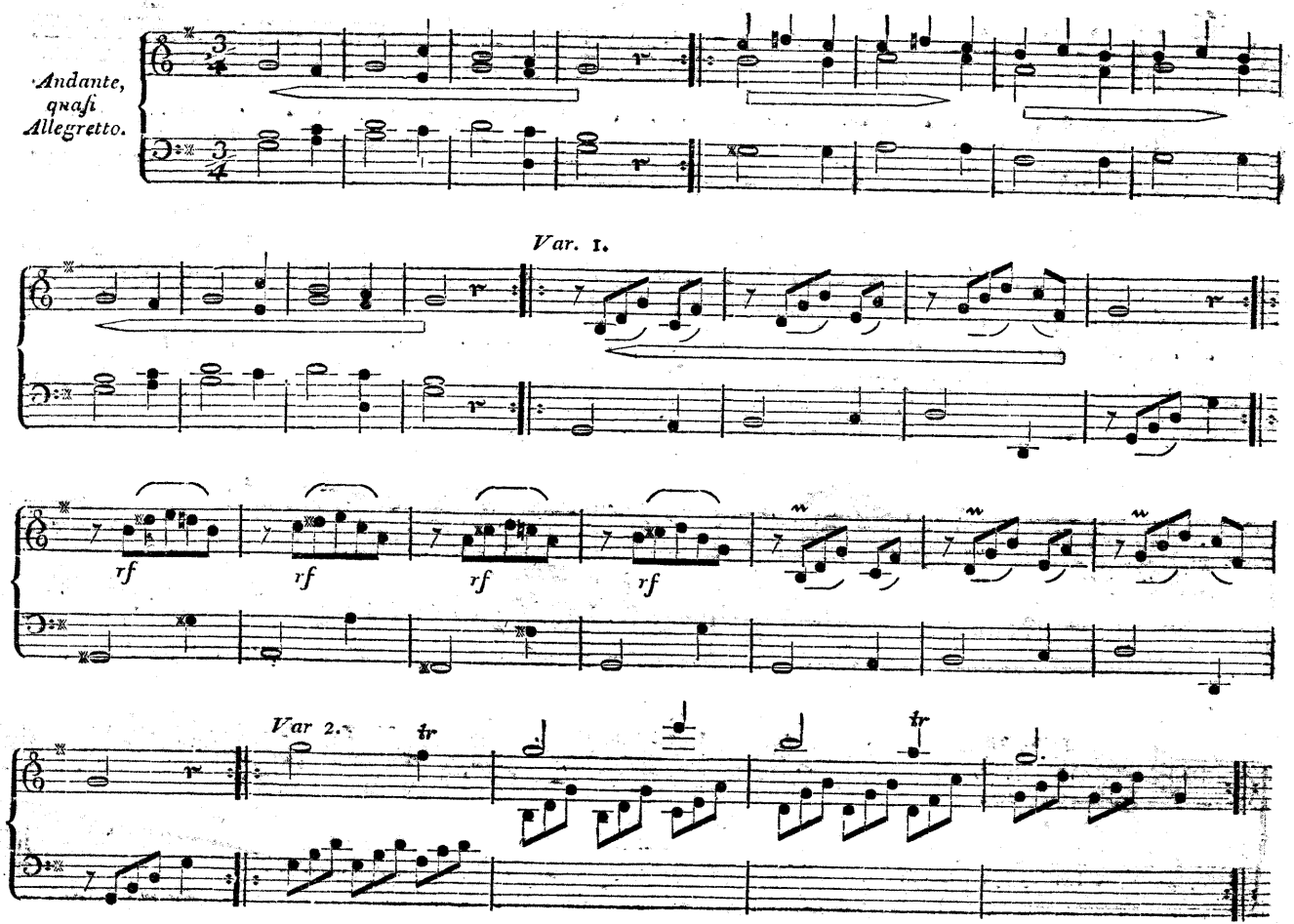

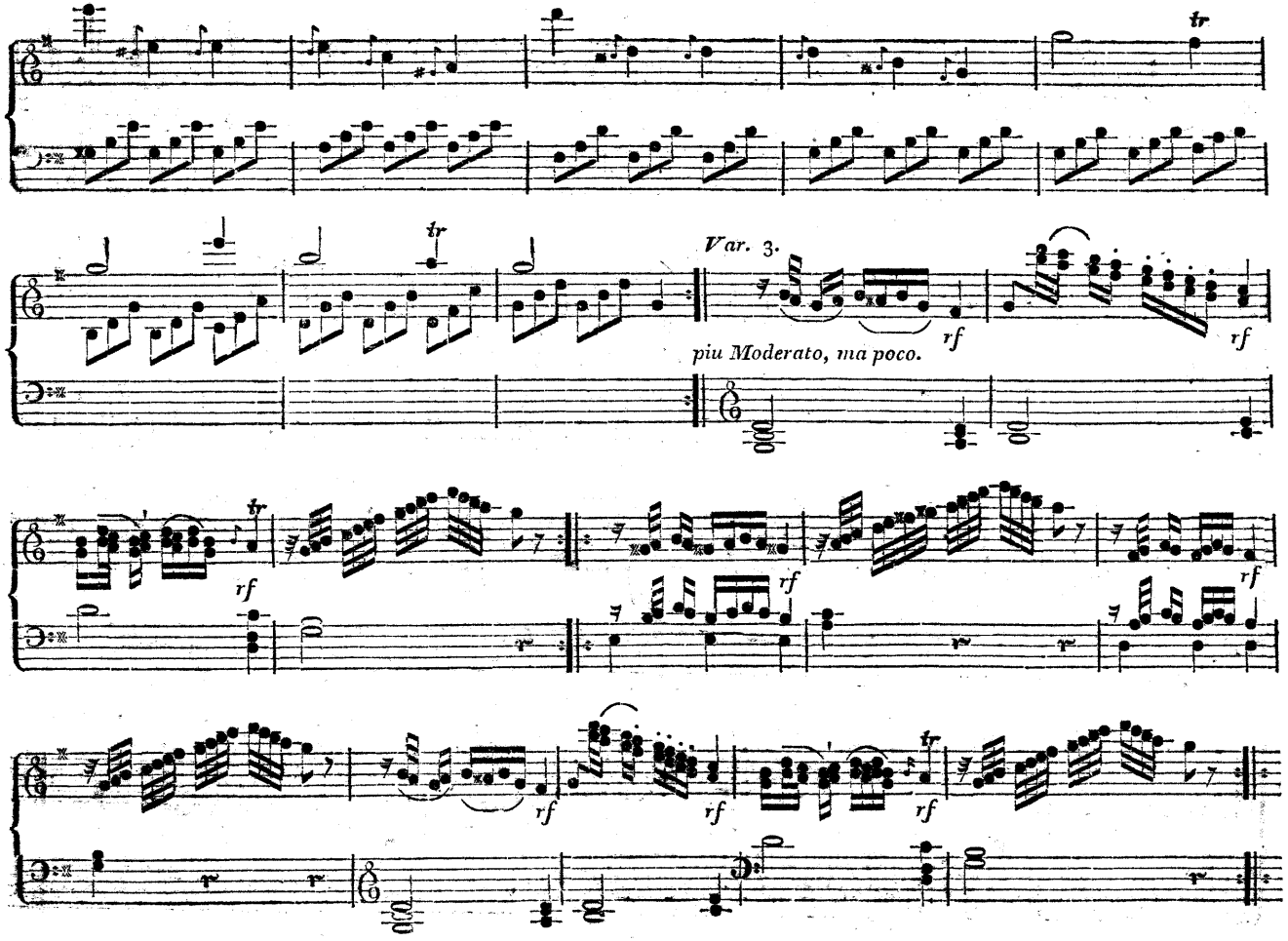
tr
Var. 3.
rf
rf
piu Moderato, ma poco.
tr
rf
rf
rf
rf
rf
rf
tr
rf

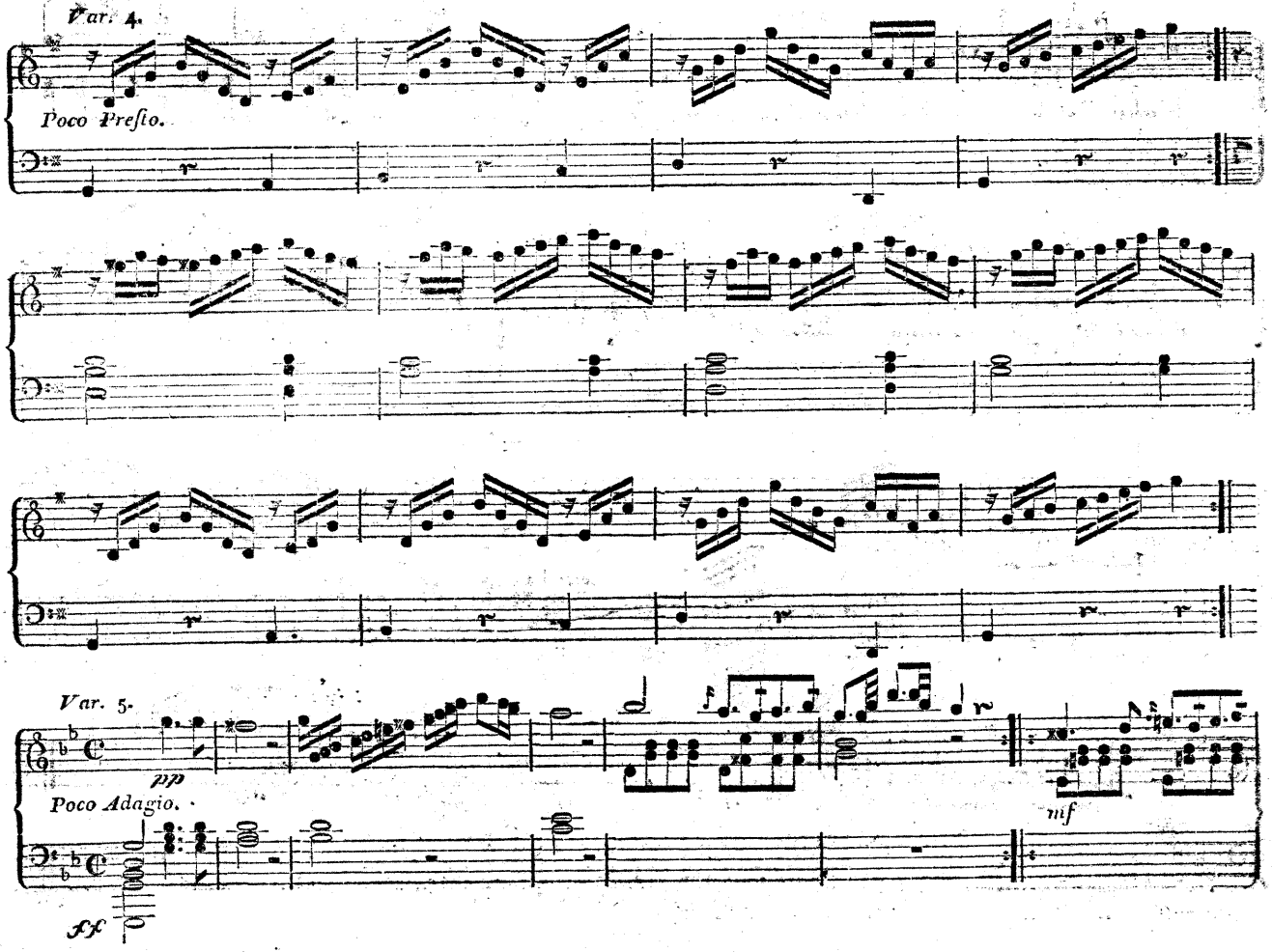
Var. 4.
Poco Preſto.
Var. 5.
pp
Poco Adagio.
mf
ff

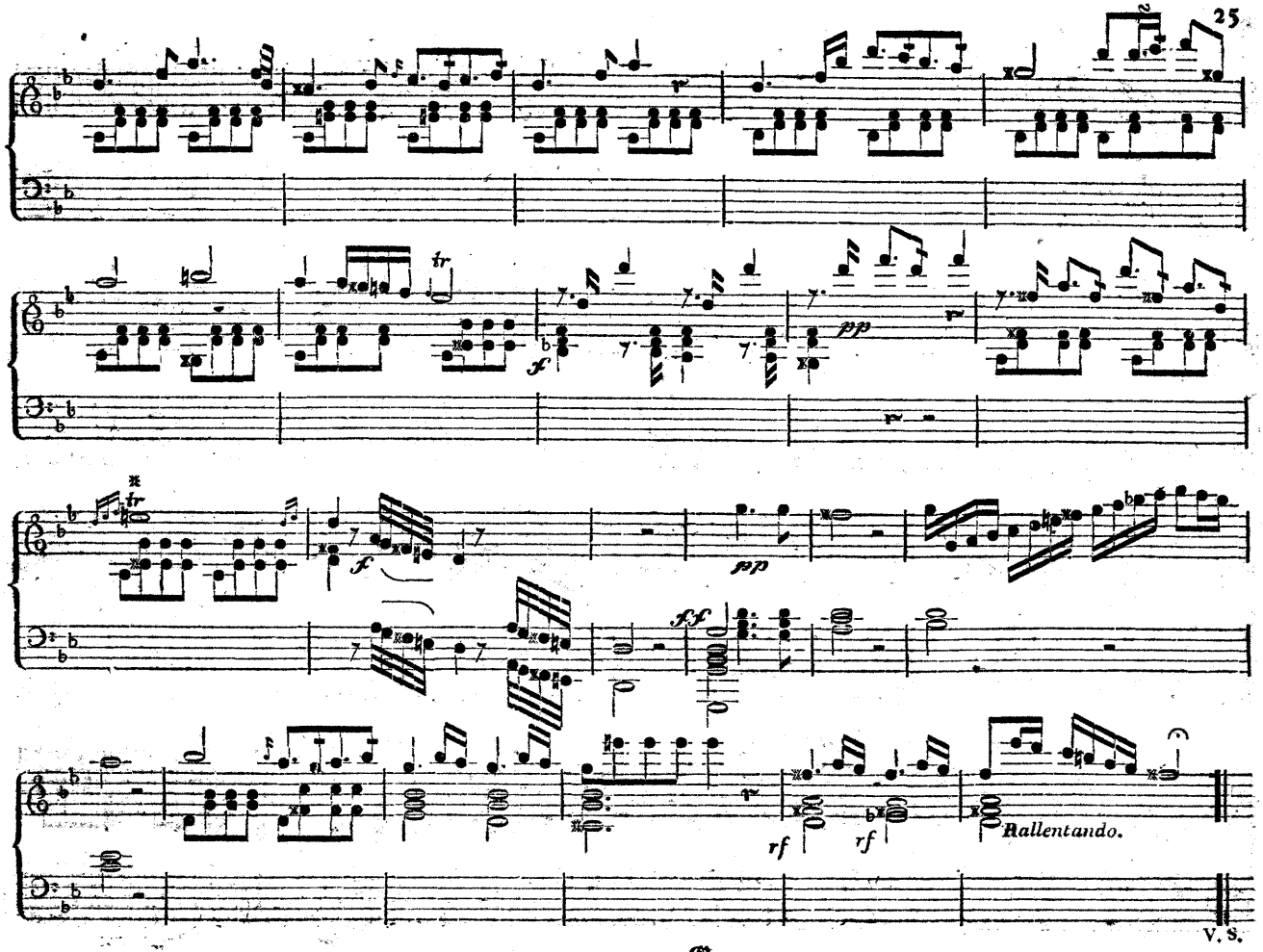

V. S.

Presto.

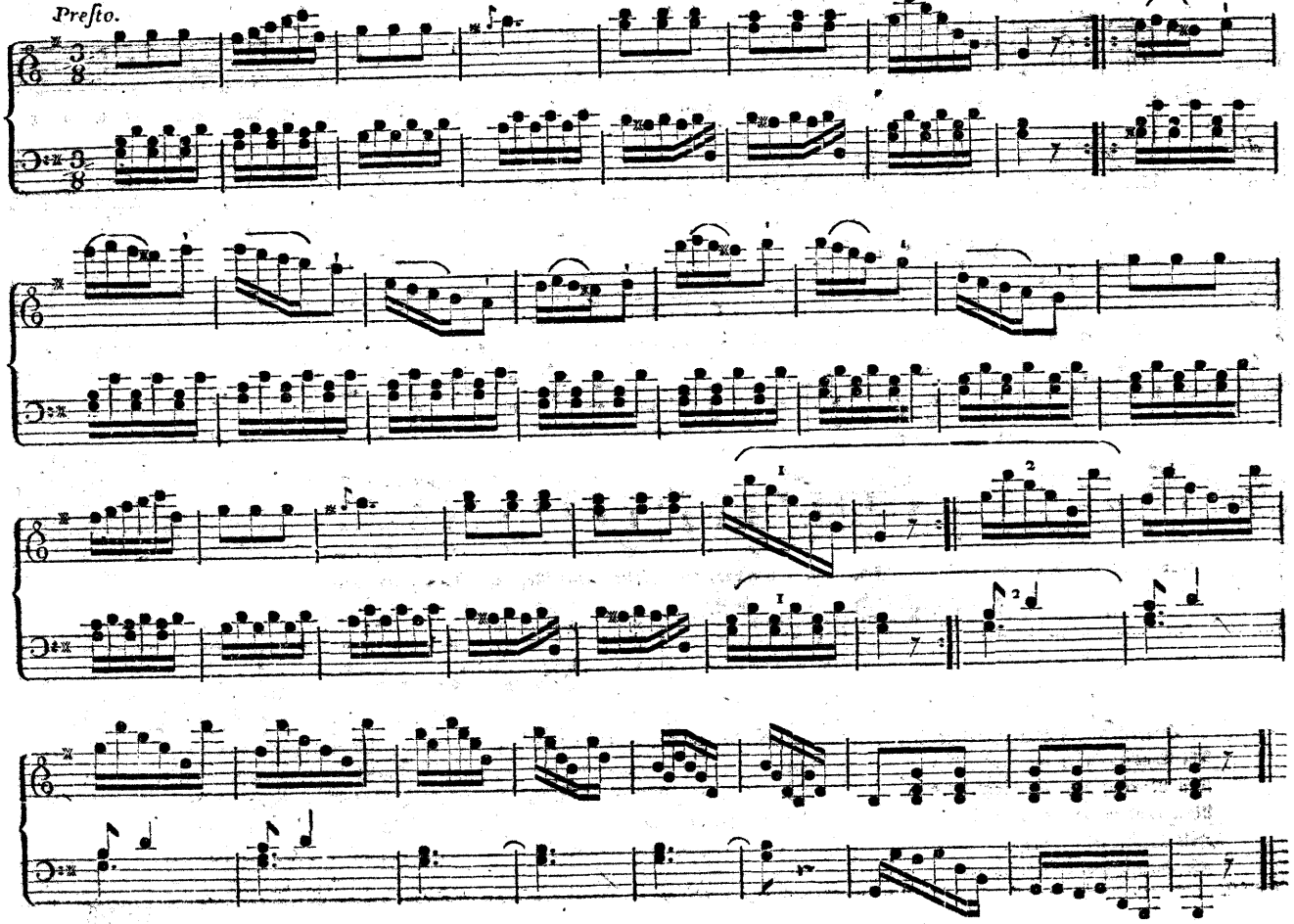

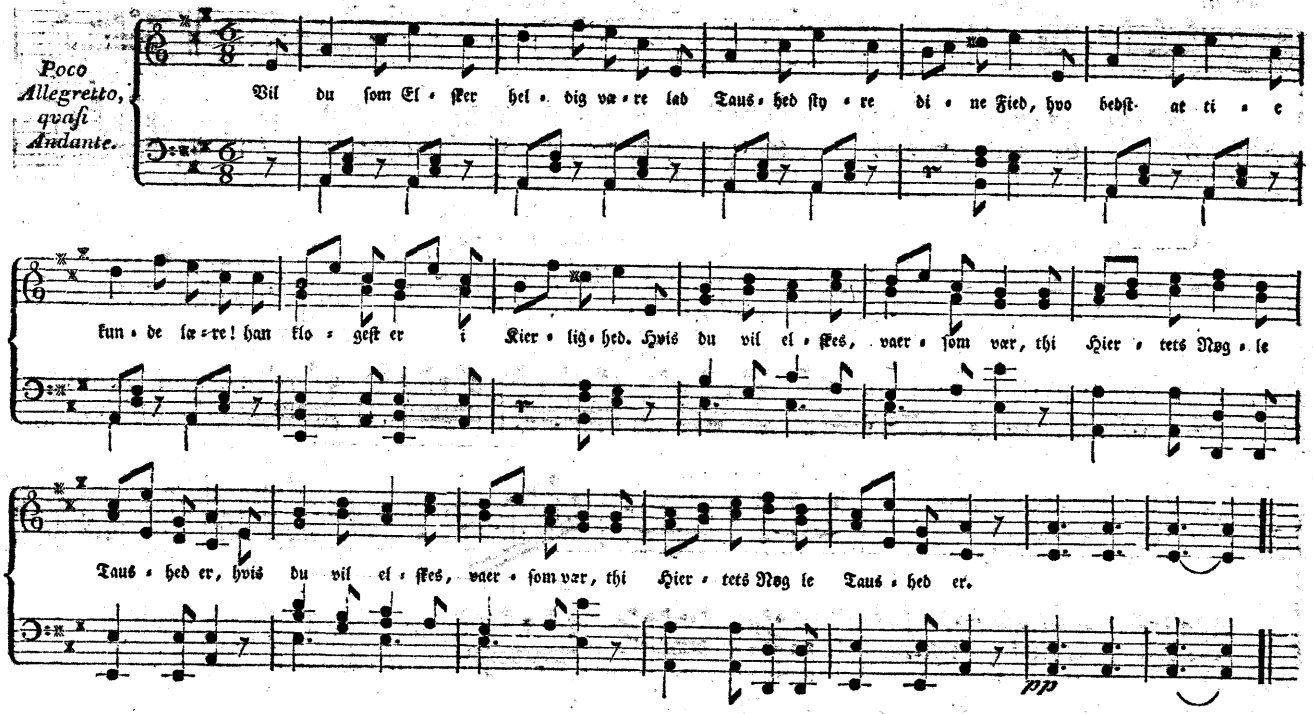

Omsonst man Elskov vil besøre,
Thi Taushed lutrer kan dens Ild;
Den Navn af Dyd med Ret kan føre,
Naar Løndom den veilede vil;
Hvis du vil elskes, vaersom vær,
Thi Hiertes Nøgle Taushed er.

Eet Ord tit Lønnen kan betage
For troe og lang Bestandighed;
Vær taus endog med Elskovs Plage,
Fryd tier du da bedre med.
Hvis du vil elskes, vaersom vær,
Thi Hiertets Nøgle Taushed er.

Dit eget Hierte eene være
Din Seirs Fortroelige, din Ven!
Thi tabes end derved i Ære,
I Held du vinder det igien.
Hvis du vil elskes, vaersom vær,
Thi Hiertets Nøgle Taushed er.

K. L. Rahbek.

Til enhver ſmuk Pige, ſom bruger Baand om Haaret.

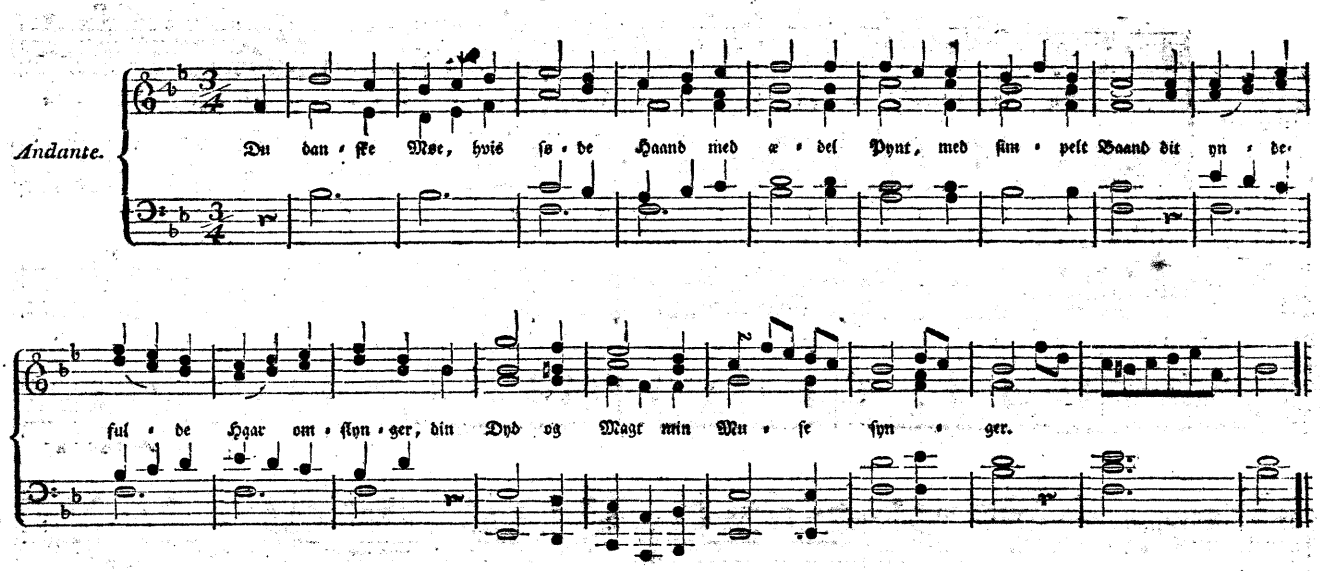

Du bruger ingen taarnet Hat,
Med Fias behængt, med Stads beladt,
At laane Liv til Deilighed er,
Som Liv og Glæde ſelv udbreder!

Du lægger ingen Blomſterkrands
Til dine Hines Himmelglands.
Elſkværdigſte, paa dine Kinder
Man friſke faure Roſer finder.

Du brammer ei med Perleſnoer,
Med ſtolten Turban, opblæſt Flor,
Med lange Fletter, runde Krøller:
Kun Dig, kun Dig, vort Hierte hyldrer.

Om deiligt Hoved, yndigt Haar,
Et Baand, et ſimpelt Baand du ſlaaer.
Du vil ved fri, upyntet Iſſe
Dit Had til konſtfuld Glimmer viſe.

Bliv ved, du danſke Muſe, bliv ved
At hade Flanevurenhed!
Du ſelv de bedſte Vaaben eier,
At vinde ønſkeværdig Seier.

J. C. Todd.

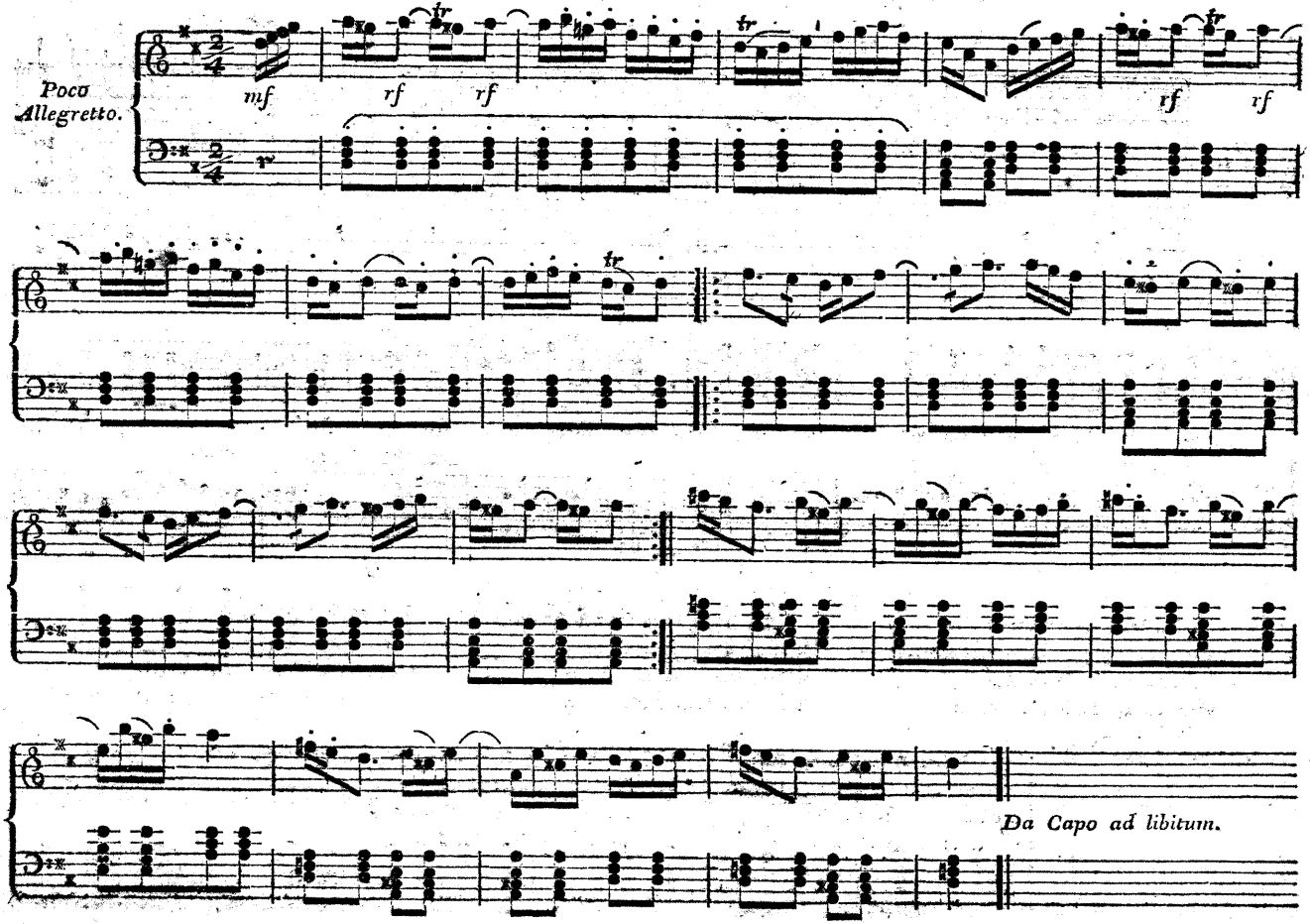
Poco Allegretto.
mf
rf
rf
rf
rf
Da Capo ad libitum.

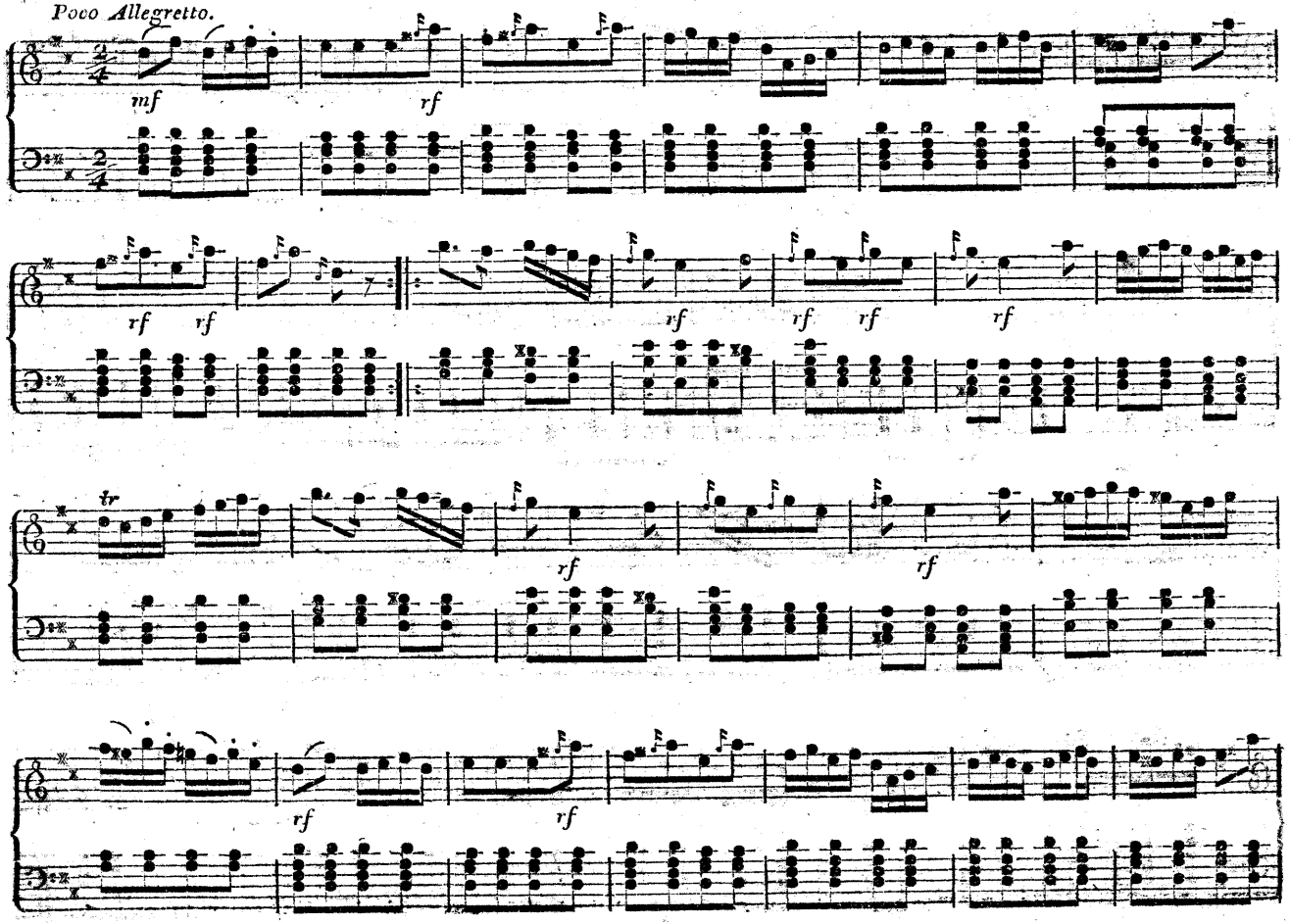
Poco Allegretto.
mf
rf
rf rf
rf
rf rf
rf
tr
rf
rf
rf
rf

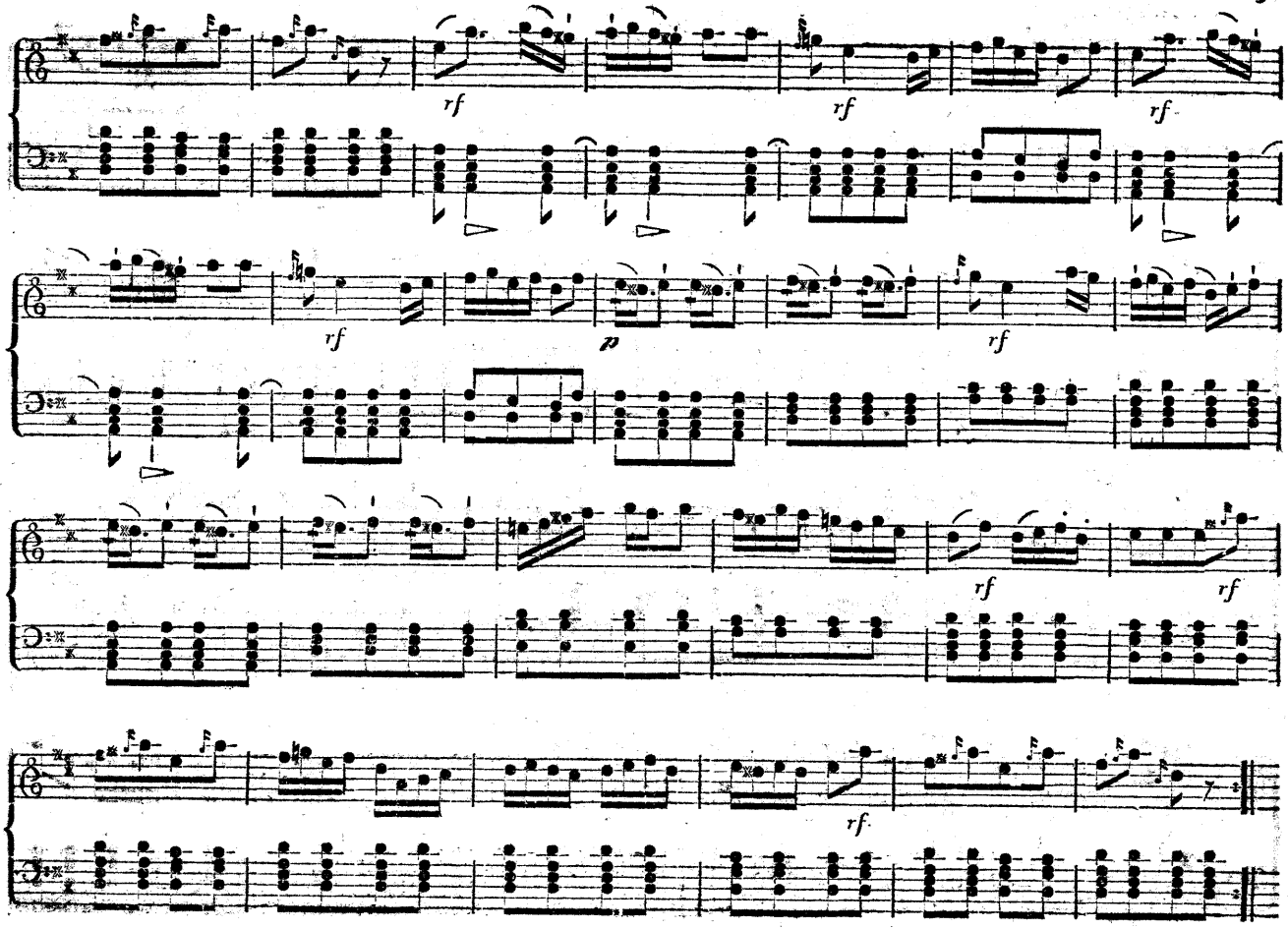
rf
rf
rf
rf
p
rf
rf
rf
rf

Af Syngespillet Chinafarerne.

Efterligneise af Musik Dandsemusik.

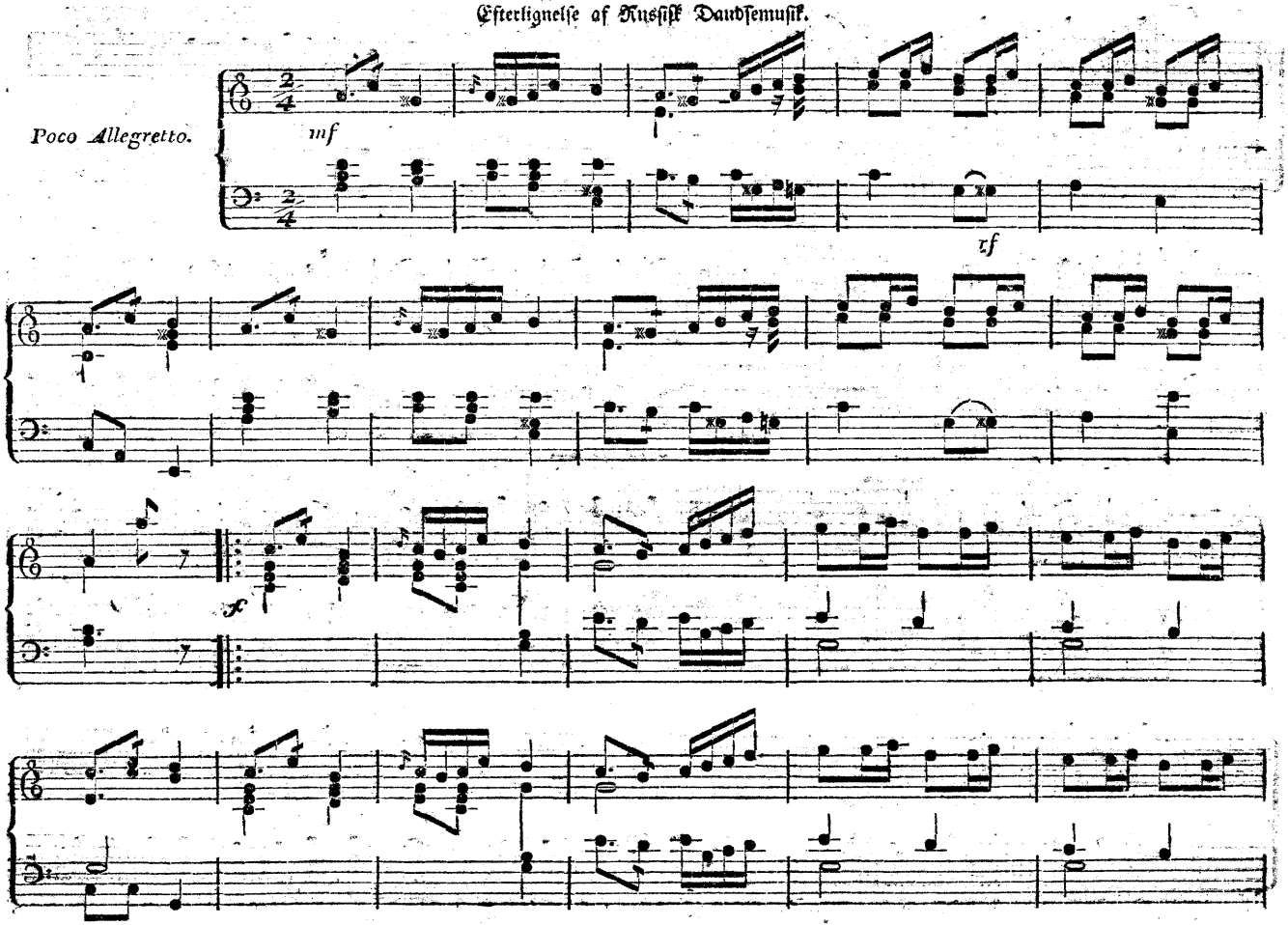

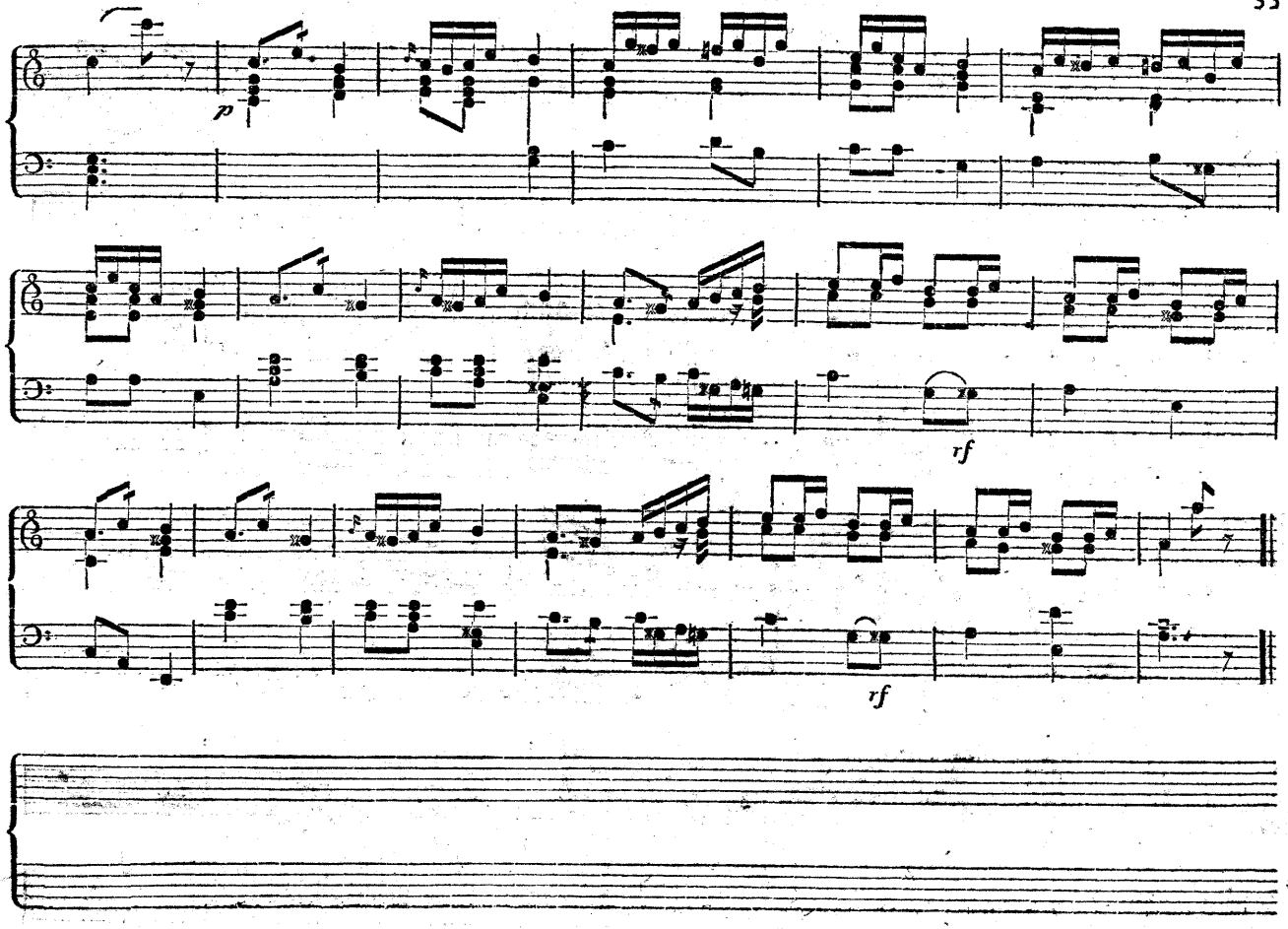
p
rf
rf

Venskabskiæden.

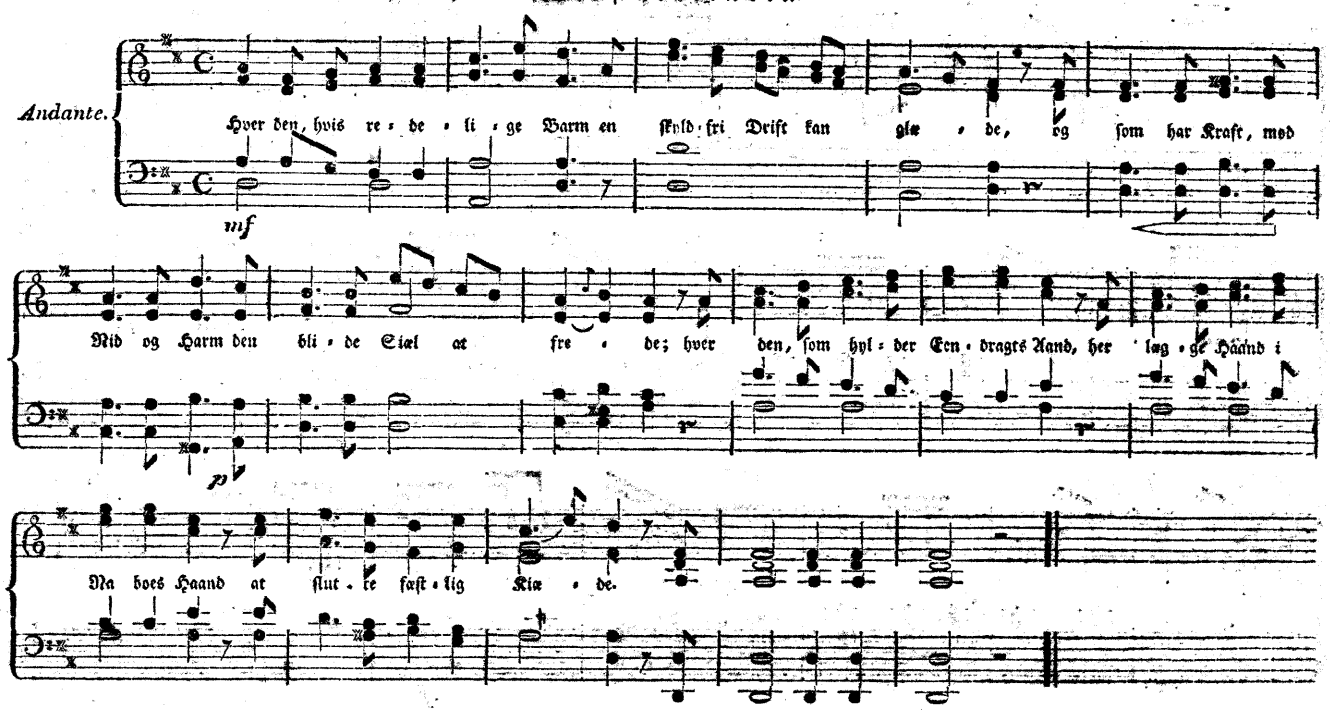

O Venskab! lad vor glade Kreds
Din Guddoms Tempel være.
Hver ædel Jid din Saligheds
Den rene Nektar nøre!
Stem os til Idel Gavn og Frydt;
Lad Verden see, at dig og Dyd
Vi altid blive kiære.

Rundt om en hellig Eed skal gaae:
Vee dem, i Venskab svige!
Hvad Hjertet har at ankre paa,
Skal Munden ærlig sige.
Da svinde Mistroes Skygger hen;
Da samles oplyst Par igiæn
I Eendragts Himmerige.

Men lader nu den raske Arm
Udtrykke Siælens Glæde.
Den slynge sig om Naboes Barm,
Mens hulde Læber qvæde:
Held den, som elsker Enighed!
Held den, som er et værdigt Led
I Venskabs ædle Kiæde!

J. C. Tode.

BIBLIOTHECA REGIA